

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	<i>I Ανακοινώσεις</i>	
	Επιτροπή	
98/C 384/01	Ecu	1
98/C 384/02	Μέσες τιμές και αντιπροσωπευτικές τιμές των τύπων επιτραπέζιων οίνων στα διάφορα κέντρα εμπορίας.....	2
98/C 384/03	Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις στα μέτρα που σχετίζονται με την άμεση φορολογία των επιχειρήσεων (1)	3
98/C 384/04	Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε μια κοινοποιηθείσα συγκέντρωση (Υπόθεση IV/M.1202 — Renault/Inveco) (1).....	9
98/C 384/05	Απόσυρση γνωστοποιηθείσας πράξης συγκέντρωσης (Υπόθεση IV/M.1246 — LHZ/Carl Zeiss) (1)	9
98/C 384/06	Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης (Υπόθεση IV/M.1370 — Peugeot/Credipar) (1).....	10
98/C 384/07	Κρατικές ενισχύσεις — C 49/98 (ex NN 75/98 και NN 164/97) — Ιταλία (1)	11
98/C 384/08	Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση (1)	20

Ανακοίνωση αριθ.

Περιεχόμενα (συνέχεια)

Σελίδα

II *Προπαρασκευαστικές πράξεις*

Επιτροπή

98/C 384/09	Πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2262/84 για την λήψη ειδικών μέτρων στον τομέα του ελαιόλαδου	22
98/C 384/10	Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τους όρους εκτέλεσης των τακτικών δρομολογίων με οχηματαγωγά και ταχύπλοα επιβατικά σκάφη στην Κοινότητα ⁽¹⁾	23

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ecu (1)

9 Δεκεμβρίου 1998

(98/C 384/01)

Ποσό σε εθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου	40,3322	Φινλανδικό μάρκο	5,94430
Δανική κορόνα	7,43688	Σουηδική κορόνα	9,42355
Γερμανικό μάρκο	1,95538	Λίρα στερλίνα	0,706838
Δραχμή	328,013	Δολάριο Ηνωμένων Πολιτειών	1,17194
Ισπανική πεσέτα	166,356	Δολάριο Καναδά	1,81064
Γαλλικό φράγκο	6,55711	Γιεν	138,101
Ιρλανδική λίρα	0,787328	Ελβετικό φράγκο	1,59442
Ιταλική λίρα	1936,18	Νορβηγική κορόνα	8,85281
Ολλανδικό φιορίνι	2,20371	Ισλανδική κορόνα	82,0356
Αυστριακό σελίνι	13,7574	Δολάριο Αυστραλίας	1,90034
Πορτογαλικό εσκούδο	200,518	Δολάριο Νέας Ζηλανδίας	2,26944
		Ραντ Νοτίου Αφρικής	7,06678

(1) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ L 379 της 30.12.1978, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1971/89 (ΕΕ L 189 της 4.7.1989, σ. 1).

Απόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ L 349 της 23.12.1980, σ. 34).

Απόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ L 349 της 23.12.1980, σ. 27).

Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμοζόμενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 345 της 20.12.1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ L 345 της 20.12.1980, σ. 1).

Απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 13ης Μαΐου 1981 (ΕΕ L 311 της 30.10.1981, σ. 1).

Μέσες τιμές και αντιπροσωπευτικές τιμές των τύπων επιτραπέζιων οίνων στα διάφορα κέντρα εμπορίας

(98/C 384/02)

[Όπως καθορίστηκαν στις 8 Δεκεμβρίου 1998 κατ' εφαρμογή του άρθρου 30 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 822/87]

Αντιπροσωπευτικές αγορές	Ecu ανά % vol/hl	% της ΤΠ ^ο	Αντιπροσωπευτικές αγορές	Ecu ανά % vol/hl	% της ΤΠ ^ο
<i>R I Τιμή προσανατολισμού *</i>	3,828		<i>A I Τιμή προσανατολισμού *</i>	3,828	
Ηράκλειο	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Αθήνα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Πάτρα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Ηράκλειο	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Requena	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Πάτρα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Reus	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Alcázar de San Juan	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Villafranca del Bierzo	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (!)		Almendralejo	2,750	72 %
Bastia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Medina del Campo	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (!)	
Béziers	4,187	109 %	Ribadavia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Montpellier	4,456	116 %	Vilafranca del Penedés	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Narbonne	4,635	121 %	Villar del Arzobispo	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (!)	
Nîmes	4,561	119 %	Villarobledo	2,738	72 %
Perpignan	3,968	104 %	Bordeaux	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Asti	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Nantes	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Firenze	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Bari	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (!)	
Lecce	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (!)		Cagliari	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Pescara	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (!)		Chieti	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Reggio Emilia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Ravenna (Lugo, Faenza)	2,736	71 %
Treviso	4,053	106 %	Trapani (Alcamo)	2,356	62 %
Verona (για τα τοπικά κρασιά)	4,559	119 %	Treviso	3,420	89 %
Αντιπροσωπευτική τιμή	4,393	115 %	Αντιπροσωπευτική τιμή	2,720	71 %
<i>R II Τιμή προσανατολισμού *</i>	3,828			Ecu/hl	
Ηράκλειο	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		<i>A II Τιμή προσανατολισμού *</i>	82,810	
Πάτρα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Rheinpfalz (Oberhaardt)	45,365	55 %
Calatayud	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Rheinhessen (Hügelland)	50,405	61 %
Falset	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Η οينوπαραγωγική περιοχή του		
Jumilla	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Luxembourg Moselle	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Navalcarnero	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Αντιπροσωπευτική τιμή	46,587	56 %
Requena	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				
Toro	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		<i>A III Τιμή προσανατολισμού *</i>	94,570	
Villena	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (!)		Mosel-Rheingau	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Bastia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Η οينوπαραγωγική περιοχή του		
Brignoles	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		Luxembourg Moselle	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	
Bari	3,546	93 %	Αντιπροσωπευτική τιμή		
Barletta	3,293	86 %			
Cagliari	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				
Lecce	3,800	99 %			
Taranto	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				
Αντιπροσωπευτική τιμή	3,544	93 %			
	Ecu/hl				
<i>R III Τιμή προσανατολισμού *</i>	62,150				
Rheinpfalz-Rheinhessen (Hügelland)	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές				

(!) Δήλωση της τιμής η οποία δεν ελήφθη υπόψη, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2682/77.

* Εφαρμοστέα επίπεδα από την 1η Φεβρουαρίου 1995.

ο ΤΠ = Τιμή προσανατολισμού.

Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις στα μέτρα που σχετίζονται με την άμεση φορολογία των επιχειρήσεων

(98/C 384/03)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Εισαγωγή

1. Μετά από εκτενή συζήτηση σχετικά με την αναγκαιότητα μιας συντονισμένης δράσης σε κοινοτικό επίπεδο για την καταπολέμηση του επιζήμιου φορολογικού ανταγωνισμού, το Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών (Ecofin) της 1ης Δεκεμβρίου 1997 διατύπωσε μια σειρά συμπερασμάτων και ενέκρινε ψήφισμα για έναν κώδικα δεοντολογίας για τη φορολογία των επιχειρήσεων⁽¹⁾ (εφεξής «κώδικας δεοντολογίας»). Με την ευκαιρία αυτή, η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση να καταρτίσει κατευθυντήριες γραμμές για την εφαρμογή των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ στα μέτρα που σχετίζονται με την άμεση φορολογία των επιχειρήσεων και «να παρακολουθήσει στενά την αυστηρή εφαρμογή των κανόνων για τις ενισχύσεις αυτές». Ο κώδικας δεοντολογίας θα ενισχύσει τη διαφάνεια στο φορολογικό τομέα, χάρη σε ένα σύστημα αμοιβαίας πληροφόρησης μεταξύ κρατών μελών και αξιολόγησης των φορολογικών μέτρων που μπορούν να περιληφθούν στο πεδίο εφαρμογής του. Εξάλλου, οι περί κρατικών ενισχύσεων διατάξεις της συνθήκης θα συμβάλουν, μέσω του ειδικού μηχανισμού τους, στην επίτευξη του στόχου για την καταπολέμηση του επιζήμιου φορολογικού μηχανισμού.
2. Στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων φορολογικού χαρακτήρα, η δέσμευση της Επιτροπής εντάσσεται στον ευρύτερο στόχο για την αποσαφήνιση και ενίσχυση της εφαρμογής των κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις προκειμένου να μειωθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στην ενιαία αγορά. Η αρχή του μη συμβιβάσιμου με την κοινή αγορά και οι παρεκκλίσεις που προβλέπουν οι κανόνες αυτοί εφαρμόζονται στις ενισχύσεις «υπό οποιαδήποτε μορφή» και ιδίως σε ορισμένα φορολογικά μέτρα. Στην περίπτωση των φορολογικών μέτρων ο χαρακτηρισμός ως «ενίσχυσης» κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ απαιτεί ωστόσο ορισμένες διευκρινίσεις, οι οποίες θα δοθούν στην παρούσα ανακοίνωση. Οι διευκρινίσεις αυτές είναι ιδιαίτερα σημαντικές ενόψει των διαδικαστικών υποχρεώσεων που απορρέουν από το χαρακτηρισμό ενός μέτρου ως ενίσχυση και των συνεπειών που έχει η μη τήρηση των υποχρεώσεων αυτών από τα κράτη μέλη.
3. Μετά την ολοκλήρωση της ενιαίας αγοράς και την ελευθέρωση των κινήσεων κεφαλαίων, κρίθηκε αναγκαίο να εξεταστούν επίσης οι ιδιαίτερες επιπτώσεις που έχουν οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό μορφή φορολογικών

μέτρων και να προσδιοριστούν επακριβώς οι συνέπειες που απορρέουν από την εξέταση του συμβιβάσιμους τους με την κοινή αγορά⁽²⁾. Η πραγματοποίηση της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης και οι προσπάθειες των κρατών μελών για τη δημοσιονομική εξυγίανση που αυτή συνεπάγεται θα αυξήσουν ακόμα περισσότερο τη σημασία της αυστηρής διαχείρισης των κρατικών ενισχύσεων, όποια και εάν η μορφή τους. Στο πλαίσιο αυτό, το κοινό συμφέρον απαιτεί επίσης να ληφθούν υπόψη οι σοβαρές επιπτώσεις ορισμένων φορολογικών ενισχύσεων στα έσοδα των άλλων κρατών μελών.

4. Εκτός από την ενίσχυση της διαφάνειας και του προβλέψιμου χαρακτήρα των αποφάσεων της Επιτροπής, η παρούσα ανακοίνωση αποσκοπεί επίσης να εξασφαλίσει τη συνοχή και την ίση μεταχείριση μεταξύ των κρατών μελών. Πράγματι, η Επιτροπή προτίθεται, όπως επιστημαίνεται στον κώδικα δεοντολογίας, να εξετάσει ή να επανεξετάσει χωριστά, βάσει της παρούσας ανακοίνωσης, καθένα από τα ισχύοντα φορολογικά καθεστώτα στα κράτη μέλη.

A. Τα κοινοτικά μέσα δράσης

5. Η συνθήκη ΕΚ παρέχει στην Κοινότητα μέσα δράσης για την εξάλειψη των διαφόρων στρεβλώσεων που εμποδίζουν την καλή λειτουργία της κοινής αγοράς. Ως εκ τούτου, θεωρείται απαραίτητος ο διαχωρισμός μεταξύ των διαφόρων μορφών στρεβλώσεων.
6. Ορισμένα γενικά φορολογικά μέτρα μπορούν να εμποδίσουν την καλή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Για τα μέτρα αυτά η συνθήκη ΕΚ προέβλεψε, αφενός, τη δυνατότητα εναρμόνισης των φορολογικών διατάξεων των κρατών μελών, βάσει του άρθρου 100 (έκδοση οδηγιών του Συμβουλίου με ομοφωνία). Αφετέρου, ορισμένες διαφορές μεταξύ των ισχυουσών ή προβλεπόμενων γενικών διατάξεων στα κράτη μέλη μπορούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό και να προκαλέσουν στρεβλώσεις που πρέπει να εξαλειφθούν, βάσει των άρθρων 101 και 102 (διαβούλευση της Επιτροπής με τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη· ενδεχομένως, έκδοση οδηγιών του Συμβουλίου με ειδική πλειοψηφία).

⁽¹⁾ ΕΕ C 2 της 6.1.1998, σ. 1.

⁽²⁾ Βλέπε πρόγραμμα δράσης υπέρ της ενιαίας αγοράς, CSE(97) 1, της 4ης Ιουνίου 1997, δεύτερος στρατηγικός στόχος 2 δράση 1.

7. Οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που οφείλονται σε κρατικές ενισχύσεις υπόκεινται σε καθεστώς προηγούμενης έγκρισης των ενισχύσεων από την Επιτροπή, υπό τον έλεγχο του κοινοτικού δικαστή. Πράγματι, βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3, οι ενισχύσεις αυτές υπόκεινται σε μια διαδικασία υποχρεωτικής κοινοποίησης στην Επιτροπή. Τα κράτη μέλη δεν μπορούν να θέσουν σε εφαρμογή τα σχέδια ενισχύσεών τους χωρίς την έγκριση της Επιτροπής. Η Επιτροπή εξετάζει το συμβιβασμό των ενισχύσεων όχι βάσει των μορφών που μπορούν να λάβουν, αλλά βάσει των αποτελεσμάτων τους. Δύναται να αποφασίσει την τροποποίηση ή την κατάργηση από το οικείο κράτος μέλος των ενισχύσεων για τις οποίες διαπίστωσε ότι δεν συμβιβάζονται με την κοινή αγορά. Εάν, κατά παράβαση των κανόνων που προβλέπουν οι σχετικές διαδικασίες, οι ενισχύσεις έχουν ήδη τεθεί σε εφαρμογή, η κατάργησή τους συνεπάγεται καταρχήν ότι το οικείο κράτος μέλος απαιτεί την επιστροφή τους από τον/τους δικαιούχους τους.

B. Εφαρμογή του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ στα φορολογικά μέτρα

8. Σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1, «οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της εννοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ των κρατών μελών συναλλαγές». Για την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, είναι αδιάφορο εάν το μέτρο έχει η όχι φορολογικό χαρακτήρα, εφόσον το άρθρο 92 εφαρμόζεται σε μέτρα ενισχύσεων «υπό οποιαδήποτε μορφή». Για να χαρακτηριστεί ως ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92, ένα μέτρο πρέπει να ικανοποιεί σωρευτικά τα κριτήρια που αναλύονται στη συνέχεια.

9. Πρώτον, το μέτρο πρέπει να παρέχει στους δικαιούχους ένα πλεονέκτημα που μειώνει τις συνήθεις επιβαρύνσεις του προϋπολογισμού τους. Το πλεονέκτημα αυτό μπορεί να παρασχεθεί με τη μείωση της φορολογικής επιβάρυνσης της επιχείρησης, η οποία μπορεί να λάβει διάφορες μορφές και ιδίως:

- μείωση της βάσης υπολογισμού του φόρου (έκπτωση κατά παρέκκλιση, έκτακτη ή ταχεία απόσβεση, εγγραφή αποδεματικών στον ισολογισμό κ.λπ.),
- μερική ή πλήρη μείωση του ποσού του φόρου (απαλλαγή, πίστωση φόρου κ.λπ.),
- αναβολή ή ακύρωση της πληρωμής μιας φορολογικής οφειλής, ή ακόμα και έκτακτη αναδιάρθρωση της.

10. Δεύτερον, το πλεονέκτημα πρέπει να παρέχεται από το κράτος ή με κρατικούς πόρους. Μια απώλεια φορολογικών εσόδων ισοδυναμεί με κατανάλωση ισόποσων κρατικών πόρων υπό μορφή δημοσιονομικών δαπανών. Το κριτήριο αυτό αφορά επίσης τις ενισχύσεις που χορηγούνται από περιφερειακές ή τοπικές αρχές των κρατών μελών⁽³⁾. Εξάλλου, το κράτος μπορεί να παρεμβαίνει τόσο με φορολογικές διατάξεις νομοθετικής, κανονιστικής ή διοικητικής φύσης, όσο και με πρακτικές της φορολογικής αρχής.

11. Τρίτον, το συγκεκριμένο μέτρο πρέπει να επηρεάζει τον ανταγωνισμό και τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Το κριτήριο αυτό προϋποθέτει ότι ο δικαιούχος του μέτρου ασκεί οικονομική δραστηριότητα, ανεξάρτητα από το νομικό καθεστώς του ή από τον τρόπο χρηματοδότησής του. Σύμφωνα με πάγια νομολογία, για τους σκοπούς της διάταξης αυτής το κριτήριο του επηρεασμού των συναλλαγών πληρούται όταν η δικαιούχος επιχείρηση ασκεί οικονομική δραστηριότητα που αποτελεί αντικείμενο συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών. Το γεγονός και μόνο ότι η ενίσχυση βελτιώνει τη θέση της επιχείρησης στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές σε σχέση με άλλους ανταγωνιστές της επιτρέπει να θεωρηθεί ότι οι συναλλαγές αυτές έχουν επηρεαστεί. Τη διαπίστωση αυτή δεν θα μπορούσε να μεταβάλλει ούτε το σχετικά χαμηλό ύψος μιας ενίσχυσης⁽⁴⁾, ούτε το περιορισμένο μέγεθος του δικαιούχου, ούτε η πολύ μικρή συμμετοχή του στην κοινοτική αγορά⁽⁵⁾, ούτε καν η έλλειψη εξαγωγικής δραστηριότητας του δικαιούχου⁽⁶⁾ ή το γεγονός ότι η επιχείρηση εξάγει το σύνολο σχεδόν της παραγωγής της εκτός Κοινότητας⁽⁷⁾.

12. Τέλος, το μέτρο πρέπει να είναι ειδικό ή επιλεκτικό, δηλαδή να ευνοεί «ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένους κλάδους παραγωγής». Ο επιλεκτικός χαρακτήρας του πλεονεκτήματος μπορεί να προκύπτει τόσο από μια εξαίρεση από τις φορολογικές διατάξεις νομοθετικής, κανονιστικής ή διοικητικής μορφής, όσο και από μια πρακτική που εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια της φορολογικής αρχής. Ο επιλεκτικός χαρακτήρας ενός μέτρου μπορεί ωστόσο να δικαιολογείται από «τη φύση ή την οικονομία του συστήματος»⁽⁸⁾. Στην περίπτωση

⁽³⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1987 στην υπόθεση 248/84, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 4013.

⁽⁴⁾ Εξαιρουμένων ωστόσο των ενισχύσεων που πληρούν τα κριτήρια του κανόνα «de minimis». Βλέπε την ανακοίνωση της Επιτροπής που δημοσιεύτηκε στην ΕΕ C 68 της 6.3.1996, σ. 9.

⁽⁵⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1994 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-278/92, C-279/92 και C-280/92, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-4103.

⁽⁶⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Ιουλίου 1988 στην υπόθεση 102/87, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 4067.

⁽⁷⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Μαρτίου 1990 στην υπόθεση C-142/87, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. I-959.

⁽⁸⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Ιουλίου 1974 στην υπόθεση 173/73, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1974, σ. 709.

αυτή, το μέτρο δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Οι διαφορές αυτές πλευρές αναπτύσσονται κατωτέρω.

Διάκριση μεταξύ κρατικών ενισχύσεων και γενικών μέτρων

13. Τα φορολογικά μέτρα που εφαρμόζονται σε όλους τους οικονομικούς φορείς που δραστηριοποιούνται στο έδαφος ενός κράτους μέλους είναι, καταρχήν, γενικά μέτρα. Πρέπει πράγματι να εφαρμόζονται με ίσους όρους σε όλες τις επιχειρήσεις και το πεδίο τους δεν μπορεί να περιορίζεται εκ των πραγμάτων με διακρίσεις που επιβάλλει το κράτος κατά τη θέσπισή τους ή με άλλα στοιχεία που περιορίζουν το πρακτικό τους αποτέλεσμα. Η απαίτηση αυτή δεν εμποδίζει ωστόσο τα κράτη μέλη να επιλέγουν την οικονομική πολιτική που κρίνουν καταλληλότερη και ιδίως να κατανέμουν κατά την κρίση τους το φορολογικό βάρος στους διάφορους συντελεστές της παραγωγής. Με την προϋπόθεση ότι εφαρμόζονται με τον ίδιο τρόπο σε όλες τις επιχειρήσεις και σε όλους τους κλάδους παραγωγής, δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις:

— τα μέτρα που σχετίζονται μόνο με τη φορολογική τεχνική (π.χ. καθορισμός των φορολογικών συντελεστών, των κανόνων για τις αναπροσαρμογές αξίας και τις αποσβέσεις και των κανόνων για τη μεταφορά των ζημιών· διατάξεις για την αποφυγή της διπλής φορολόγησης ή της φοροαποφυγής),

— τα μέτρα που επιδιώκουν ένα στόχο γενικής οικονομικής πολιτικής μέσω της μείωσης της φορολογίας που βαρύνει ορισμένα στοιχεία του κόστους παραγωγής (π.χ. έρευνα και ανάπτυξη, περιβάλλον, κατάρτιση, απασχόληση).

14. Το γεγονός ότι ορισμένες επιχειρήσεις ή τομείς επωφελούνται περισσότερο από άλλες από ορισμένα φορολογικά μέτρα δεν τα εντάσσει κατ' ανάγκη στο πεδίο εφαρμογής των κανόνων ανταγωνισμού για τις κρατικές ενισχύσεις. Έτσι, τα μέτρα που αποσκοπούν στην ελάφρυνση της φορολογίας της εργασίας για όλες τις επιχειρήσεις έχουν σαφώς σημαντικότερες επιπτώσεις στις βιομηχανίες με υψηλή ένταση εργασίας από ό,τι σε εκείνες με υψηλή ένταση κεφαλαίου, χωρίς να συνιστούν κατ' ανάγκη κρατικές ενισχύσεις. Επίσης, τα φορολογικά κίνητρα για περιβαλλοντικές επενδύσεις, για την έρευνα και ανάπτυξη ή για την κατάρτιση ευνοούν μόνο τις επιχειρήσεις που πραγματοποιούν τέτοιες επενδύσεις, χωρίς όμως να συνιστούν κατ' ανάγκη κρατικές ενισχύσεις.

15. Σύμφωνα με απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο το 1974^(*), με τον όρο κρατική ενίσχυση νοείται κάθε

μέτρο που απαλλάσσει —μερικώς ή πλήρως— τις επιχειρήσεις συγκεκριμένου τομέα από τις οικονομικές επιβαρύνσεις που απορρέουν από την κανονική εφαρμογή του γενικού συστήματος «χωρίς η εν λόγω απαλλαγή να δικαιολογείται από τη φύση ή την οικονομία του συστήματος». Η απόφαση διευκρινίζει επιπλέον ότι «το άρθρο 92 δεν προβαίνει σε διάκριση των εξεταζομένων παρεμβάσεων ανάλογα με τις αιτίες ή τους σκοπούς, αλλά τις ορίζει σε συνάρτηση με τα αποτελέσματά τους». Επίσης, η απόφαση διευκρινίζει ότι το γεγονός ότι το μέτρο ευθυγραμμίζει τις οικονομικές επιβαρύνσεις των επιχειρήσεων του σχετικού τομέα με εκείνες των ανταγωνιστών τους σε άλλα κράτη μέλη δεν του αφαιρεί το χαρακτήρα της «ενίσχυσης». Τέτοιες αποκλίσεις μεταξύ φορολογικών συστημάτων —που εμπίπτουν, όπως προαναφέρθηκε, στα άρθρα 100 έως 102— δεν μπορούν να διορθωθούν με μονομερή μέτρα υπέρ των επιχειρήσεων που θίγονται περισσότερο από τις διαφορές μεταξύ των φορολογικών συστημάτων.

16. Επομένως, αυτό που έχει σημασία για την εφαρμογή του άρθρου 92 παράγραφος 1 σε ένα φορολογικό μέτρο, είναι εάν το μέτρο εισάγει υπέρ ορισμένων επιχειρήσεων του κράτους μέλους μια εξαίρεση από την εφαρμογή του φορολογικού συστήματος. Πρέπει επομένως να προσδιοριστεί το εφαρμοστέο κοινό καθεστώς. Στη συνέχεια, πρέπει να εξεταστεί εάν μια εξαίρεση από την εφαρμογή του καθεστώτος αυτού ή μια διαφοροποίηση στο εσωτερικό του δικαιολογούνται από «τη φύση ή την οικονομία του φορολογικού συστήματος», δηλαδή εάν απορρέουν άμεσα από τις θεμελιώδεις ή κατευθυντήριες αρχές του φορολογικού συστήματος του οικείου κράτους μέλους. Εάν όχι, πρόκειται για κρατική ενίσχυση.

Το κριτήριο του ειδικού ή επιλεκτικού χαρακτήρα

17. Η μέχρι σήμερα πρακτική της Επιτροπής όσον αφορά τη λήψη των αποφάσεων στον τομέα αυτό καταδεικνύει ότι μόνο τα μέτρα των οποίων το πεδίο εφαρμογής εκτείνεται σε όλο το έδαφος του κράτους μέλους δεν υπάγονται στο κριτήριο του ειδικού χαρακτήρα που ορίζεται στο άρθρο 92, παράγραφος 1. Πράγματι, με την επιφύλαξη των αρχών που διατυπώνονται στην παράγραφο 16, τα εθνικά, περιφερειακά ή τοπικά μέτρα μπορούν να ευνοούν ορισμένες επιχειρήσεις. Η ίδια η συνθήκη ΕΚ χαρακτηρίζει ως ενισχύσεις τα μέτρα που ευνοούν την οικονομική ανάπτυξη μιας περιοχής και προβλέπει ρητά γι' αυτή τη μορφή ενισχύσεων, βάσει του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ), δυνατότητες παρέκκλισης από τη γενική αρχή του μη συμβιβάσιμου που ορίζεται στο άρθρο 92 παράγραφος 1.

18. Η συνθήκη ΕΚ προβλέπει σαφώς ότι τα μέτρα με τομεακό χαρακτήρα εμπίπτουν στο πεδίο του άρθρου 92 παράγραφος 1, το οποίο αναφέρει ρητά τον όρο «ορισμένοι κλάδοι παραγωγής» μεταξύ των κριτηρίων που

(*) Βλέπε υποσημείωση 8.

χαρακτηρίζουν μια ενίσχυση που υπόκειται σε έλεγχο της Επιτροπής. Σύμφωνα με μια πάγια πλέον πρακτική και νομολογία, αποτελεί ενίσχυση το φορολογικό μέτρο που έχει ως κύριο αποτέλεσμα να ευνοεί έναν ή περισσότερους τομείς δραστηριότητας. Το ίδιο ισχύει και για ένα μέτρο που ευνοεί μόνο τα εξαγόμενα εθνικά προϊόντα⁽¹⁰⁾. Εξάλλου, η Επιτροπή θεώρησε επίσης ως ενίσχυση ένα μέτρο που αφορούσε όλους τους τομείς που υπόκεινται σε διεθνή ανταγωνισμό⁽¹¹⁾. Μια παρέκκλιση από την εφαρμογή του βασικού συντελεστή του φόρου επί των εταιρειών υπέρ ενός οικονομικού τομέα στο σύνολό του συνιστά επομένως, εκτός από ορισμένες περιπτώσεις⁽¹²⁾, κρατική ενίσχυση, όπως έκρινε η Επιτροπή για ένα μέτρο που αφορούσε το σύνολο του τομέα της μεταποίησης⁽¹³⁾.

19. Σε πολλά κράτη μέλη, οι φορολογικοί κανόνες διαφέρουν ανάλογα με τη νομική μορφή των επιχειρήσεων. Ορισμένες δημόσιες επιχειρήσεις απαλλάσσονται έτσι από τους τοπικούς φόρους ή από τους φόρους επί των εταιρειών. Σύμφωνα με το άρθρο 92 της συνθήκης ΕΚ, οι κανόνες οι οποίοι ευνοούν τις επιχειρήσεις που έχουν τη νομική μορφή της δημόσιας επιχείρησης και ασκούν οικονομική δραστηριότητα, ενδέχεται να συνιστούν κρατικές ενισχύσεις.

20. Σε μερικές περιπτώσεις, ορισμένα φορολογικά πλεονεκτήματα χορηγούνται αποκλειστικά υπέρ ορισμένων μορφών επιχειρήσεων ή λειτουργιών τους (παροχή διευκολύνσεων στο εσωτερικό του ομίλου, μεσολαβητικές ή συντονιστικές λειτουργίες) ή υπέρ ορισμένων κλάδων παραγωγής. Εφόσον ευνοούν συγκεκριμένες επιχειρήσεις ή κλάδους παραγωγής, τα πλεονεκτήματα αυτά ενδέχεται να συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1.

Διακριτικές διοικητικές πρακτικές

21. Οι διακριτικές πρακτικές ορισμένων φορολογικών διοικήσεων μπορούν επίσης να οδηγήσουν στη λήψη μέτρων που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 92. Το Δικαστήριο αναγνωρίζει ότι η διακριτική μεταχείριση των οικονομικών φορέων μπορεί πράγματι να προσδώσει χαρακτήρα επιλεκτικού μέτρου σε ένα γενικό μέτρο κατά την εφαρμογή του σε ατομική βάση, κυρίως

όταν η άσκηση της διακριτικής εξουσίας υπερβαίνει την απλή και με αντικειμενικά κριτήρια διαχείριση των φορολογικών εσόδων⁽¹⁴⁾.

22. Παρόλο που οι φορολογικοί κανόνες αποτελούν αναπόφευκτα αντικείμενο ερμηνείας στην καθημερινή πρακτική, οι κανόνες αυτοί δεν πρέπει να επιτρέπουν τη διακριτική μεταχείριση των επιχειρήσεων. Καταρχήν, κάθε διοικητική απόφαση που αποκλίνει από τους φορολογικούς κανόνες γενικής εφαρμογής προκειμένου να ευνοήσει μεμονωμένες επιχειρήσεις αποτελεί τεκμήριο για την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης και πρέπει να εξετάζεται λεπτομερώς. Οι «administrative rulings», στο βαθμό που είναι διαδικασίες που προορίζονται να δώσουν μια απλή ερμηνεία των κανόνων γενικής εφαρμογής, δεν αποτελούν καταρχήν τεκμήριο για την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης. Ωστόσο, η έλλειψη διαφάνειας στις αποφάσεις των διοικήσεων και τα περιθώρια χειρισμών που ενδεχομένως αυτές έχουν, ενισχύουν τις υπόνοιες ότι υπάρχουν παρόμοιες ενισχύσεις σε ορισμένες τουλάχιστον περιπτώσεις. Αυτό δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να καταβάλλουν κάθε προσπάθεια για να παρέχουν ασφάλεια δικαίου στους φορολογούμενους τους και δυνατότητα πρόβλεψης όσον αφορά την εφαρμογή γενικών φορολογικών κανόνων.

Αιτιολόγηση μιας παρέκκλισης με βάση τη «φύση ή την οικονομία του συστήματος»

23. Η διαφοροποιημένη φύση ορισμένων μέτρων δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι πρέπει να θεωρούνται κρατικές ενισχύσεις. Αυτό ισχύει για τις ενισχύσεις οι οποίες, λόγω του οικονομικού τους σκοπού, «είναι αναγκαίες για την αποτελεσματικότητα του φορολογικού συστήματος ή συντελούν σε αυτήν»⁽¹⁵⁾. Ωστόσο, η αιτιολόγηση αυτή πρέπει να δίνεται από τα ίδια τα κράτη μέλη.

24. Έτσι, η προοδευτικότητα μιας κλίμακας φορολόγησης εισοδημάτων ή κερδών δικαιολογείται από την αναδιανεμητική λειτουργία των φόρων. Οι μέθοδοι υπολογισμού των αποσβέσεων στοιχείων ενεργητικού και αποτίμησης των αποθεμάτων ποικίλλουν από ένα κράτος μέλος στο άλλο, αλλά μπορούν να είναι εγγενείς στα φορολογικά συστήματα στα οποία εντάσσονται. Ομοίως, ο τρόπος είσπραξης των φορολογικών οφειλών μπορεί να διαφέρει ανάλογα με το κράτος μέλος. Τέλος, ορισμένες συνθήκες μπορούν να δικαιολογούνται από αντικειμενικές διαφορές μεταξύ των φορολογουμένων. Αντίθετα, υπάρχει τεκμήριο ενίσχυσης εάν η φορολογική αρχή λέχει διακριτική τυχέρεια κατά τρόπο μεροληπτικό, να καθορίζει διαφορετικές διάρκειες απόσβεσης ή διαφορετικές μεθόδους αποτίμησης για κάθε

⁽¹⁰⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 1969 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις 6/69 και 11/69, Επιτροπή κατά Γαλλίας, Συλλογή 1969, σ. 523.

⁽¹¹⁾ Απόφαση 97/239/ΕΚ της Επιτροπής της 4.12.1996 στην υπόθεση «Maribel bis/ter» (έχει παραπεμφθεί στο Δικαστήριο, υπόθεση C-75/97).

⁽¹²⁾ Ειδικά στους τομείς της γεωργίας και αλιείας, βλέπε σημείο 27.

⁽¹³⁾ Απόφαση της Επιτροπής της 22ας Ιουλίου 1998 στην υπόθεση «Irish Corporation Tax» [SG(98) D/7209], δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί.

⁽¹⁴⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 1996 στην υπόθεση C-241/94, Γαλλία κατά Επιτροπής (Kimberly Clark Sopalin), Συλλογή 1996, σ. I-4551.

⁽¹⁵⁾ Απόφαση 96/369/ΕΚ της Επιτροπής, της 13ης Μαρτίου 1996, για τη χορήγηση φορολογικών ενισχύσεων υπό μορφή αποσβέσεων υπέρ γερμανικών αεροπορικών (ΕΕ L 146 της 20.6.1996, σ. 42).

επιχείρηση ή τομέα. Παρόμοιο τεκμήριο υπάρχει και όταν η φορολογική διοίκηση αντιμετωπίζει τις φορολογικές οφειλές κατά περίπτωση, ακολουθώντας στόχο διαφορετικό από τη βελτιστοποίηση της είσπραξης των οφειλών της ενδιαφερόμενης επιχείρησης.

25. Είναι αυτονόητο ότι ο φόρος επί των κερδών δεν μπορεί να εισπραχθεί εάν δεν υπάρχουν κέρδη. Κατά συνέπεια, η φύση του φορολογικού συστήματος μπορεί να δικαιολογεί τη ρητή εξαίρεση των μη κερδοσκοπικών επιχειρήσεων, όπως τα ιδρύματα ή τα σωματεία, από το φόρο επί των κερδών εάν οι επιχειρήσεις αυτές δεν μπορούν στην πράξη να αποκομίσουν κέρδη. Επιπλέον, η φύση του φορολογικού συστήματος μπορεί να δικαιολογεί την εξαίρεση των συνεταιρισμών που διανέμουν όλα τα κέρδη τους στα μέλη τους από τη φορολόγηση σε επίπεδο συνεταιρισμού των κερδών εάν ο φόρος εισπράττεται στο επίπεδο των μελών τους.
26. Πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των στόχων, αφενός, που επιδιώκει ένα συγκεκριμένο φορολογικό καθεστώς, οι οποίοι όμως είναι εξωγενείς σε σχέση με το καθεστώς αυτό -όπως ιδίως οι κοινωνικοί ή περιφερειακοί στόχοι και, αφετέρου, των στόχων που είναι εγγενείς στο ίδιο το φορολογικό σύστημα. Ο λόγος ύπαρξης του φορολογικού συστήματος είναι η είσπραξη των εσόδων που προορίζονται για τη χρηματοδότηση των κρατικών δαπανών. Κάθε επιχείρηση καταβάλλει κανονικά το φόρο μία μόνο φορά. Η λογική του φορολογικού συστήματος επιβάλλει επομένως το συνυπολογισμό των φόρων που καταβάλλονται στο κράτος στο οποίο θρίσκει η φορολογική έδρα της επιχείρησης. Αντίθετα, η λογική του φορολογικού συστήματος δύσκολα μπορεί να δικαιολογήσει ορισμένες εξαιρέσεις από τους φορολογικούς κανόνες, όπως όταν εταιρείες που δεν έχουν την έδρα τους στον τόπο φορολόγησης αντιμετωπίζονται ευνοϊκότερα από τις εταιρείες που εδρεύουν στον τόπο αυτό, ή όταν τα φορολογικά πλεονεκτήματα χορηγούνται μόνο στα κεντρικά γραφεία μιας επιχείρησης ή σε επιχειρήσεις που παρέχουν ορισμένες υπηρεσίες (π.χ. χρηματοπιστωτικές) στο εσωτερικό ενός ομίλου.
27. Ορισμένες ειδικές διατάξεις οι οποίες δεν εισάγουν διακρίσεις που θα επέτρεπαν για παράδειγμα τον καθορισμό του φόρου σε κατ' αποκοπή βάση (π.χ. στους τομείς της γεωργίας ή της αλιείας), μπορούν να δικαιολογούνται από τη φύση και την οικονομία του συστήματος όταν λαμβάνουν ιδίως υπόψη ιδιαίτερες λογιστικές απαιτήσεις ή τη σημασία των έργων περιουσιακών στοιχείων στο ενεργητικό ορισμένων τομέων. Κατά συνέπεια, οι διατάξεις αυτές δεν συνιστούν κρατικές ενισχύσεις. Τέλος, η λογική ορισμένων ειδικών διατάξεων για τη φορολογία των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων, περιλαμβανομένων των μικρών γεωργικών επιχειρήσεων⁽¹⁶⁾, είναι συγκρίσιμη με εκείνη στην οποία βασίζεται ο προοδευτικός χαρακτήρας μιας φορολογικής κλίμακας.

⁽¹⁶⁾ Φορείς του γεωργικού τομέα που δεν απασχολούν περισσότερες από δέκα μονάδες ετήσιας εργασίας.

Γ. Το συμβιβαστικό των κρατικών ενισχύσεων φορολογικού χαρακτήρα με την κοινή αγορά

28. Ακόμα και εάν ένα φορολογικό μέτρο συνιστά ενίσχυση που εμπίπτει στο πεδίο του άρθρου 92 παράγραφος 1 μπορεί ωστόσο να τύχει, όπως και οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό άλλες μορφές, μιας από τις παρεκκλίσεις από αρχή του μη συμβιβαστικού με την κοινή αγορά που προβλέπονται από τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου αυτού. Επιπλέον, όταν το κράτος αναθέτει στο δικαιούχο -είτε πρόκειται για ιδιωτική είτε για δημόσια επιχείρηση- τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος, η ενίσχυση μπορεί επίσης να υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου 90 της συνθήκης ΕΚ⁽¹⁷⁾.
29. Η Επιτροπή δεν μπορεί ωστόσο να εγκρίνει ενισχύσεις που αντιβαίνουν τόσο προς τους κανόνες της συνθήκης, και ιδίως τους κανόνες για την απαγόρευση των διακρίσεων και για το δικαίωμα εγκατάστασης, όσο και προς τις διατάξεις του παράγωγου δικαίου στον τομέα της φορολογίας⁽¹⁸⁾. Αυτές οι πλευρές της ενίσχυσης μπορούν παράλληλα να αποτελέσουν αντικείμενο χωριστής διαδικασίας δυνάμει του άρθρου 169. Σύμφωνα με τη νομολογία, τα συστατικά στοιχεία μιας ενίσχυσης τα οποία είναι αναγκαία για την πραγματοποίηση του σκοπού της και αντιβαίνουν σε διατάξεις της συνθήκης, εκτός των άρθρων 92 και 93, πρέπει να εξετάζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 στο πλαίσιο μιας γενικής εξέτασης του συμβιβαστικού ή μη της ενίσχυσης.
30. Ο χαρακτηρισμός ενός μέτρου ως επιζήμιου φορολογικού μέτρου βάσει του κώδικα δεοντολογίας δεν επηρεάζει τον ενδεχόμενο χαρακτηρισμό του ως κρατικής ενίσχυσης. Αντίθετα, η εξέταση της συμβατότητας των φορολογικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά θα πρέπει να γίνει λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τις επιπτώσεις τους που θα εντοπιστούν χάρη στην εφαρμογή του κώδικα δεοντολογίας.
31. Εάν μια φορολογική ενίσχυση χορηγείται ως κίνητρο για τη συμμετοχή των επιχειρήσεων στην υλοποίηση συγκεκριμένων σχεδίων (επενδύσεων κυρίως) και εάν η έντασή της είναι χαμηλή σε σχέση με το κόστος υλοποίησης του σχεδίου, η ενίσχυση δεν διαφέρει από μια επιχορήγηση και μπορεί να τύχει της ίδιας μεταχείρισης. Ωστόσο, τέτοιες ενισχύσεις πρέπει να υπόκεινται σε κανόνες επαρκώς διαφανείς ώστε να επιτρέπουν ιδίως την ποσοτική εκτίμηση του πλεονεκτήματος από το οποίο επωφελείται η επιχείρηση.

⁽¹⁷⁾ Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 1997 στην υπόθεση T-106/95, FFSA κ.ά. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-229. Διάταξη του Δικαστηρίου της 25ης Μαρτίου 1998, υπόθεση C-174/97 P FFSA κ.ά. κατά Επιτροπής Συλλογή 1998, I-1303.

⁽¹⁸⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 1977, Inelli κατά Meroni, υπόθεση 74/76, Συλλογή 1977, σ. 557· βλέπε επίσης την απόφαση της 21ης Μαΐου 1980 στην υπόθεση 73/79 «Sovraprezzo», Συλλογή 1980, σ. 1553, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1995 στην υπόθεση T-49/93 «SIDE», Συλλογή 1995, σ. II-501 και την απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Μαΐου 1981 στην υπόθεση C-142/80 και 143/80 «Salengo», Συλλογή 1981, σ. 1413.

32. Συνήθως όμως οι διατάξεις για τις φορολογικές ελαφρύνσεις έχουν διαρκή χαρακτήρα, δηλαδή δεν συνδέονται με την υλοποίηση συγκεκριμένων σχεδίων και μειώνουν τις τρέχουσες δαπάνες της επιχείρησης χωρίς να είναι δυνατή η ακριβής εκτίμηση του ύψους τους στο πλαίσιο της εκ των προτέρων εξέτασης που διενεργεί η Επιτροπή. Τα μέτρα αυτά συνιστούν ενισχύσεις «λειτουργίας», οι οποίες καταρχήν απαγορεύονται. Η Επιτροπή τις επιτρέπει σήμερα μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις και υπό ορισμένες προϋποθέσεις, όπως στους τομείς των ναυπηγικών εργασιών και στην περίπτωση ορισμένων ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος⁽¹⁹⁾, καθώς και σε περιοχές που επωφελούνται από την παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α), υπό τον όρο ότι είναι δεόντως αιτιολογημένες και ότι το ύψος τους είναι ανάλογο προς τα μειονεκτήματα που προορίζονται να καλύψουν⁽²⁰⁾. Οι ενισχύσεις αυτές πρέπει καταρχήν να είναι φθίνουσες. Εκτός από τις δύο κατηγορίες ενισχύσεων που αναφέρονται στη συνέχεια και να χορηγούνται για περιορισμένο σχρόνο. Προς το παρόν, ενισχύσεις λειτουργίας μπορούν επίσης να επιτρέπονται υπό μορφή ενισχύσεων για μεταφορές στις πλέον περιφερειακές περιοχές και σε ορισμένες θόρειες και πολύ αραιοκατοικημένες περιοχές στις οποίες υπάρχουν σοβαρά προβλήματα πρόσβασης. Ενισχύσεις λειτουργίας δεν μπορούν να επιτρέπονται εάν συνιστούν ενισχύσεις για την προώθηση των εξαγωγών μεταξύ των κρατών μελών. Όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για της θαλάσσιες μεταφορές, εφαρμόζονται οι ειδικοί κανόνες που ισχύουν στον τομέα αυτό⁽²¹⁾.
33. Για να μπορούν να θεωρηθούν από την Επιτροπή ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά, οι κρατικές ενισχύσεις που αποσκοπούν στην οικονομική ανάπτυξη συγκεκριμένων περιοχών πρέπει να είναι «ανάλογες προς τον επιδιωκόμενο στόχο και να συμβάλλουν στην επίτευξή του». Τα κριτήρια εκτίμησης των περιφερειακών ενισχύσεων επιτρέπουν να λαμβάνονται υπόψη, στην περίπτωση των φορολογικών ενισχύσεων, και άλλες ενδεχόμενες επιπτώσεις τους, ιδιαίτερα εκείνες που θα εντοπιστούν χάρη στην εφαρμογή του κώδικα δεοντολογίας. Πράγματι, η έγκριση μιας παρέκκλισης βάσει περιφερειακών κριτηρίων προϋποθέτει ότι η Επιτροπή εξασφαλίζει ιδίως ότι τα εν λόγω μέτρα:

- συντελούν στην περιφερειακή ανάπτυξη και αντιστοιχούν σε δραστηριότητες με τοπικό αντίκτυπο. Η εγκατάσταση δραστηριοτήτων «off-shore» δεν συμβάλλει με ικανοποιητικό τρόπο στη στήριξη της τοπικής οικονομίας, στο βαθμό που οι δραστηριότητες αυτές δημιουργούν περιορισμένες εξωτερικές οικονομίες σε τοπικό επίπεδο,
- αντιστοιχούν σε πραγματικά περιφερειακά μειονεκτήματα. Μπορεί να τεθεί το ερώτημα εάν υπάρχουν

πραγματικά περιφερειακά μειονεκτήματα στην περίπτωση των δραστηριοτήτων που δεν επηρεάζονται σημαντικά από το πρόσθετο κόστος αυτών των μειονεκτημάτων, όπως για παράδειγμα μια αύξηση των εξόδων μεταφοράς για δραστηριότητες στον χρηματοπιστωτικό τομέα που ευνοούν τη φοροαποφυγή,

- εξετάζονται σε ένα κοινοτικό πλαίσιο⁽²²⁾. Από την άποψη αυτή, η Επιτροπή οφείλει να λαμβάνει υπόψη τις αρνητικές επιπτώσεις που μπορούν να έχουν τέτοια μέτρα για τα άλλα κράτη μέλη.

Δ. Διαδικασίες

34. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 93 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να κοινοποιούν στην Επιτροπή όλα τα «σχέδιά τους για τη χορήγηση ή τροποποίηση ενισχύσεων» και δεν δύνανται να εφαρμόσουν τα σχέδια αυτά χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής. Η διαδικασία αυτή εφαρμόζεται σε όλες τις ενισχύσεις, περιλαμβανομένων των φορολογικών ενισχύσεων.
35. Εάν η Επιτροπή διαπιστώσει ότι μια κρατική ενίσχυση που εφαρμόζεται κατά παράβαση αυτού του κανόνα δεν μπορεί να τύχει καμίας από τις παρεκκλίσεις που προβλέπει η συνθήκη ΕΚ και συνεπώς δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, απαιτεί από το οικείο κράτος μέλος να προβεί στην ανάκτησή της, εκτός από τις περιπτώσεις στις οποίες η απαίτηση αυτή θα αντέβαινε σε βασική αρχή του κοινοτικού δικαίου, και ιδίως στην αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης που μπορεί να θεμελιώνεται στη συμπεριφορά της Επιτροπής. Σε περίπτωση κρατικής ενίσχυσης φορολογικού χαρακτήρα, το ποσό που πρέπει να ανακτηθεί υπολογίζεται συγκρίνοντας το ποσό του φόρου που καταβλήθηκε πραγματικά με εκείνο που έπρεπε να καταβληθεί βάσει του γενικά εφαρμοζόμενου κανόνα. Το βασικό ποσό προσαυξάνεται με τους σχετικούς τόκους. Το επιτόκιο που πρέπει να εφαρμόζεται είναι το επιτόκιο αναφοράς που χρησιμοποιείται για τον υπολογισμό του ισοδύναμου επιχορήγησης στο πλαίσιο των περιφερειακών ενισχύσεων.
36. Δυνάμει του άρθρου 93 παράγραφος 1 η Επιτροπή εξετάζει σε μόνιμη βάση και από κοινού με τα άλλα κράτη τα καθεστάτα ενισχύσεων που εφαρμόζουν τα κράτη αυτά, περιλαμβανομένων των κρατικών ενισχύσεων φορολογικού χαρακτήρα. Για τη διενέργεια της εξέτασης αυτής, τα κράτη μέλη οφείλουν να υποβάλλουν κάθε χρόνο στην Επιτροπή εκθέσεις για τα υφιστάμενα καθεστάτα κρατικών ενισχύσεων τους. Όσον αφορά τις φορολογικές ελαφρύνσεις ή τις μερικές ή πλήρεις φορολογικές απαλλαγές, οι εκθέσεις πρέπει να αναφέρουν μια εκτίμηση για τις απώλειες δημοσιονομικών εσόδων. Μετά την εξέταση αυτή, η Επιτροπή μπορεί, εάν κρίνει

⁽¹⁹⁾ Κοινοτικοί κανόνες για τις κρατικές ενισχύσεις υπέρ της προστασίας του περιβάλλοντος (ΕΕ C 72 της 10.3.1994, σ. 3).

⁽²⁰⁾ Κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα (ΕΕ C 74 της 10.3.1997, σ. 9).

⁽²¹⁾ Κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών (ΕΕ C 205 της 5.7.1997, σ. 5).

⁽²²⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 1980 στην υπόθεση 730/79, Philip Morris κατά Επιτροπής, Συλλογή 1980, σ. 2671.

ότι το καθεστώς συμβιβάζεται ή δεν συμβιβάζεται πλέον με την κοινή αγορά, να προτείνει στο κράτος μέλος να το τροποποιήσει ή να το καταργήσει.

Ε. Εφαρμογή

37. Η Επιτροπή θα προβεί, βάσει των κατευθυντήριων γραμμών που καθορίζονται στην παρούσα ανακοίνωση και από την ημερομηνία της δημοσίευσής της, στην εξέταση, αφενός, των σχεδίων φορολογικών ενισχύσεων που θα της κοινοποιηθούν και των φορολογικών ενισχύ-

σεων που έχουν τεθεί παράνομα σε εφαρμογή στα κράτη μέλη και, αφετέρου, στην επανεξέταση των υφιστάμενων καθεστώτων. Η παρούσα ανακοίνωση έχει ενδεικτικό μόνο χαρακτήρα και δεν καλύπτει διεξοδικά όλα τα σχετικά θέματα. Σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, η Επιτροπή θα λαμβάνει υπόψη τις ειδικές περιστάσεις που τη συνοδεύουν.

38. Η Επιτροπή θα επανεξετάσει την εφαρμογή της παρούσας ανακοίνωσης δύο έτη μετά τη δημοσίευσή της.

Μη διατύπωση αντιρρήσεων σε μια κοινοποιηθείσα συγκέντρωση

(Υπόθεση IV/M.1202 — Renault/Iveco)

(98/C 384/04)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Στις 22 Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή αποφάσισε να μη διατυπώσει αντιρρήσεις για την ανωτέρω κοινοποιηθείσα συγκέντρωση και να την αναγνωρίσει ως σύμφωνη με την κοινή αγορά. Η απόφαση αυτή βασίζεται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου. Το πλήρες κείμενο της απόφασης διατίθεται μόνο στη γαλλική γλώσσα και θα δημοσιопοιηθεί αφού διαγραφούν τα επαγγελματικά απόρρητα που ίσως περιέχει. Θα διατίθεται:

- υπό έντυπη μορφή μέσω των γραφείων πωλήσεως της Υπηρεσίας Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (βλέπε οπισθόφυλλο),
- υπό ηλεκτρονική μορφή «CFR» στη βάση δεδομένων Celex, όπου φέρει αριθμό εγγράφου 398M1202. Το Celex είναι το αυτοματοποιημένο σύστημα τεκμηρίωσης του κοινοτικού δικαίου· για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με συνδρομές απευθυνθείτε στην ακόλουθη διεύθυνση:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Τηλέφωνο (352) 29 29-42455· φαξ (352) 29 29-42763.

Απόσυρση γνωστοποιηθείσας πράξης συγκέντρωσης

(Υπόθεση IV/M.1246 — LHZ/Carl Zeiss)

(98/C 384/05)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Στις 24 Σεπτεμβρίου 1998, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων έλαβε γνωστοποίηση μίας προτεινόμενης συγκέντρωσης μεταξύ των επιχειρήσεων LH Systems και Carl Zeiss Stiftung. Στις 1 Δεκεμβρίου 1998, τα μέρη της κοινοποίησης ενημέρωσαν την Επιτροπή ότι αποσύρουν την γνωστοποίηση.

**Προηγούμενη γνωστοποίηση συγκέντρωσης
(Υπόθεση IV/M.1370 — Peugeot/Credipar)**

(98/C 384/06)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. Στις 1 Δεκεμβρίου 1998, η Επιτροπή έλαβε γνωστοποίηση μιας προτεινόμενης συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1310/97⁽²⁾, με την οποία η επιχείρηση Peugeot SA αποκτά με την έννοια του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού του Συμβουλίου έλεγχο του συνόλου της επιχείρησης Credipar, η οποία αποτελεί κοινή επιχείρηση ελεγχόμενη κατά 50/50 από την επιχείρηση Sovac του ομίλου General Electric, με αγορά μετοχών.

2. Οι επιχειρηματικές δραστηριότητες των εν λόγω επιχειρήσεων είναι:

- Peugeot: κατασκευαστής αυτοκινήτων και εξαρτημάτων, χρηματοδότηση αγοράς οχημάτων,
- Credipar: πίστωση και χρηματοδοτική εκμίσθωση οχημάτων του δικτύου διανομής Peugeot και Citroën.

3. Κατά την προκαταρκτική εξέταση, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η γνωστοποιηθείσα συγκέντρωση θα μπορούσε να εμπέσει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89. Εντούτοις, επιφυλάσσεται να λάβει τελική απόφαση επί του σημείου αυτού.

4. Η Επιτροπή καλεί τους ενδιαφερόμενους τρίτους να υποβάλουν οποιεσδήποτε παρατηρήσεις για την προτεινόμενη συγκέντρωση στην Επιτροπή.

Οι παρατηρήσεις πρέπει να φθάσουν στην Επιτροπή το αργότερο εντός δέκα ημερών από την ημερομηνία της παρούσας δημοσίευσης, με την αναφορά IV/M.1370 — Peugeot/Credipar. Οι παρατηρήσεις μπορούν να σταλούν στην Επιτροπή με φαξ [αριθ. (32-2) 296 43 01 ή 296 72 44] ή ταχυδρομικά στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού (ΓΔ IV),
Διεύθυνση Β — Task Force Συγκεντρώσεων,
Avenue de Cortenberg/Kortenberglaan 150,
B-1040 Βρυξέλλες.

⁽¹⁾ ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 257 της 21.9.1990, σ. 13.

⁽²⁾ ΕΕ L 180 της 9.7.1997, σ. 1· διορθωτικό στην ΕΕ L 40 της 13.2.1998, σ. 17.

ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

C 49/98 (ex NN 75/98 και NN 164/97)

Ιταλία

(98/C 384/07)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(Άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας)

Ανακοίνωση της Επιτροπής σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, προς τα λοιπά κράτη μέλη και τους τρίτους ενδιαφερόμενους, σχετικά με διάφορους νόμους που περιέχουν μέτρα για την προώθηση της απασχόλησης

Με την κατωτέρω επιστολή η Επιτροπή πληροφόρησε την ιταλική κυβέρνηση για την απόφασή της να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2.

«I

1. Με επιστολή της Μόνιμης Αντιπροσωπείας αριθ. 3081 της 7ης Μαΐου 1997, οι ιταλικές αρχές κοινοποίησαν στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ, ένα νομοσχέδιο (196/97) που περιείχε μέτρα υπέρ της απασχόλησης. Εφόσον επρόκειτο για νομοσχέδιο, καταχωρίστηκε στις κοινοποιηθείσες ενισχύσεις, με αριθμό Ν 338/97. Η Επιτροπή ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες με την επιστολή αριθ. 52270 της 4ης Ιουνίου 1997, στην οποία οι ιταλικές αρχές απάντησαν με επιστολή του Προέδρου του Συμβουλίου της 11ης Σεπτεμβρίου 1997 και επιστολή της Μόνιμης Αντιπροσωπείας της Ιταλίας με αριθμό 7224 της 28ης Οκτωβρίου 1997. Μετά από την υποβολή των πληροφοριών αυτών η εξέταση της υπόθεσης επεκτάθηκε σε άλλα καθεστώτα ενισχύσεων που συνδέονται με το φάκελο αυτό. Πρόκειται για τους νόμους αριθ. 863/84, 407/90, 169/91 και 451/94, που διέπουν τις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας. Οι ενισχύσεις αυτές έχουν ήδη χορηγηθεί και κατόπιν τούτου καταχωρίστηκαν στο μητρώο των μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων, με αριθμό NN 164/97.
2. Η εξέταση της υπόθεσης ολοκληρώθηκε με μεταγενέστερες ανταλλαγές επιστολών και συνεδριάσεις. Για την Επιτροπή: επιστολές αριθ. 55050 της 6ης Νοεμβρίου 1997 και αριθ. 51980 της 11 Μαΐου 1998· οι ιταλικές αρχές έστειλαν τις επιστολές αριθ. 2476 της 10ης Απριλίου 1998 και αριθ. 3656 της 5ης Ιουνίου 1998. Οι συνεδριάσεις πραγματοποιήθηκαν στη Ρώμη στις 27 Νοεμβρίου 1997, στις 3 Μαρτίου 1998 και στις 18 Απριλίου 1998.
3. Ο νόμος 196/97 περιλαμβάνει ποικίλα καθεστώτα και ειδικότερα:
  - στο άρθρο 13.4, ενισχύσεις για τη μείωση του ωραρίου εργασίας,

- στο άρθρο 14.1, ενισχύσεις υπέρ των ΜΜΕ και των βιοτεχνικών επιχειρήσεων που απασχολούν ερευνητές,
  - στο άρθρο 14.2, διατάξεις σχετικά με την έκτακτη απόσπαση ερευνητών δημοσίων οργανισμών σε ΜΜΕ που έχουν υποβάλει σχετική αίτηση,
  - στο άρθρο 123, διατάξεις υπέρ της επανευθυγράμμισης,
  - στο άρθρο 25.2, σύσταση ταμείου εγγυήσεων για τις ενισχύσεις που χορηγούνται βάσει του νόμου υπέρ νέων επιχειρηματιών (νόμος αριθ. 95/95).
4. Για τα καθεστώτα αυτά οι ιταλικές αρχές διευκρίνισαν ότι δεν έχει ακόμη αρχίσει η λειτουργία τους, εφόσον οι εκτελεστικές διατάξεις δεν έχουν ακόμη εγκριθεί. Οι ιταλικές αρχές δεσμεύτηκαν να κοινοποιήσουν τις εκτελεστικές διατάξεις του νομοσχεδίου μόλις εγκριθούν. Κατά συνέπεια, η εξέταση των εν λόγω καθεστώτων αναστέλλεται και η Επιτροπή θα αποφανθεί όταν θα έχει διαθέσιμα όλα τα απαραίτητα στοιχεία για την εκτίμηση του συμβιβασμού προς τους κοινοτικούς κανόνες του ανταγωνισμού.
  5. Εξάλλου, ο νόμος αριθ. 196/97 προβλέπει:
    - στο άρθρο 15, ενισχύσεις για τη μετατροπή συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις ορισμένου χρόνου;
    - στο άρθρο 26, ενισχύσεις υπέρ των "borse di lavoro" (μέτρα ένταξης στην αγορά εργασίας).
 Οι διατάξεις αυτές, που τυγχάνουν άμεσης εφαρμογής, καταχωρίστηκαν στο μητρώο των μη κοινοποιηθεισών ενισχύσεων, με αριθμό NN 75/98.
  6. Η παρούσα απόφαση αφορά τις ακόλουθες ενισχύσεις:
    - ενίσχυση NN 164/97: συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας που διέπονται από τους νόμους αριθ. 863/84, 407/90, 169/91 και 451/94,

- ενισχύσεις για την απασχόληση των μακροχρόνια ανέργων που προβλέπονται στο άρθρο 8.9 του νόμου αριθ. 407/90,
- ενίσχυση NN 75/98: ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας αορίστου χρόνου σε εκείνες που προβλέπονται στο άρθρο 15 του νόμου αριθ. 196/97 και ενισχύσεις υπέρ των "borse di lavoro" που προβλέπονται στο άρθρο 26 του νόμου αριθ. 196/97.

II

7. ΟΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

- 7.1. Η σύμβαση επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας (στο εξής "CFL") εισήχθη το 1984 με το νόμο αριθ. 863/84. Επρόκειτο για συμβάσεις ορισμένου χρόνου, όπου περιλαμβανόταν μια περίοδος επαγγελματικής εκπαίδευσης, για την απορρόφηση νέων ηλικίας κάτω των 29 ετών. Οι εργοδότες απαλλάσσονταν από την καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών για διάστημα δύο ετών όσον αφορά τα άτομα που προσλαμβάνονταν βάσει αυτού του είδους της σύμβασης. Η μείωση αυτή εφαρμόζονταν κατά τρόπο γενικευμένο, αυτόματο, χωρίς διακρίσεις και ενιαίο σε όλη την εθνική επικράτεια.
- 7.2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής αυτού του είδους της σύμβασης τροποποιήθηκαν το 1990 από το νόμο αριθ. 407/90, που θέσπισε μια περιφερειακή τροποποίηση της ενίσχυσης, του νόμου αριθ. 169/91, που αύξησε το ανώτατο όριο ηλικίας των εργαζομένων προς πρόσληψη στα 32 έτη και του νόμου αριθ. 451/94, που εισήγαγε τη σύμβαση CFL για περίοδο ενός έτους και καθόρισε το ελάχιστο όριο των ωρών επαγγελματικής εκπαίδευσης.
- 7.3. Κατ' εφαρμογή των νόμων αυτών, η σύμβαση CFL αποτελεί σύμβαση ορισμένου χρόνου για την απορρόφηση νέων ηλικίας μεταξύ 16 και 32 ετών. Το όριο ηλικίας μπορεί να ανέλθει σύμφωνα με τη διακριτική ευχέρεια των περιφερειακών αρχών. Προβλέπονται δύο κατηγορίες συμβάσεων CFL:
1. μια πρώτη κατηγορία που αφορά δραστηριότητες οι οποίες απαιτούν υψηλό επίπεδο επαγγελματικής εκπαίδευσης. Η σύμβαση αυτή έχει μέγιστη διάρκεια 24 μηνών και πρέπει να προβλέπει τουλάχιστον 80 έως 130 ώρες επαγγελματικής εκπαίδευσης στον τόπο παροχής εργασίας κατά τη διάρκεια της σύμβασης.
  2. μια δεύτερη κατηγορία που αφορά επαγγελματική εκπαίδευση χαμηλότερου επιπέδου. Η διάρκεια της σύμβασης δεν μπορεί να υπερβεί τους δώδεκα μήνες και περιλαμβάνει επαγγελματική εκπαίδευση διάρκειας 20 ωρών.
- 7.4. Το βασικό χαρακτηριστικό της σύμβασης CFL είναι η πρόβλεψη ενός προγράμματος επαγγελματικής εκπαίδευσης του εργαζομένου που στοχεύει να του προσφέρει μία ειδική κατάρτιση. Τα προγράμματα επαγ-

γελματικής εκπαίδευσης εκπονούνται κατά κανόνα από κοινοπραξίες επιχειρήσεων ή ενώσεις επιχειρήσεων και εγκρίνονται από το γραφείο ευρέσεως εργασίας, που αναλαμβάνει να ελέγξει κατά πόσον στο τέλος της εκπαιδευτικής περιόδου ο εργαζόμενος έχει αποκτήσει τη ζητούμενη επαγγελματική εκπαίδευση.

- 7.5. Οι εργοδότες που προσλαμβάνουν προσωπικό μέσω των συμβάσεων CFL επωφελούνται μειώσεων των εργοδοτικών εισφορών. Οι μειώσεις που εφαρμόζονται κατά τη διάρκεια της σύμβασης είναι οι ακόλουθες:
- 25 % των κανονικά οφειλόμενων εισφορών, για τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε περιοχές πλην του Mezzogiorno,
  - 40 % για τις επιχειρήσεις του εμπορικού και τουριστικού τομέα που απασχολούν λιγότερους από 15 εργαζόμενους και είναι εγκατεστημένες σε περιοχές πλην του Mezzogiorno,
  - για τις βιοτεχνικές επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε περιοχές που παρουσιάζουν ποσοστό υποαπασχόλησης που υπερβαίνει τον εθνικό μέσο όρο προβλέπεται πλήρης απαλλαγή.
- 7.6. Για να επωφεληθούν αυτών των μειώσεων των εργοδοτικών εισφορών οι εργοδότες οφείλουν να μην έχουν μειώσει το προσωπικό κατά τη διάρκεια των δώδεκα προηγούμενων μηνών, εκτός εάν η πρόσληψη αφορά εργαζόμενους που κατέχουν διαφορετικά επαγγελματικά προσόντα. Εξάλλου η δυνατότητα υπαγωγής στο ευεργετικό αυτό καθεστώς υπόκειται στο γεγονός της διατήρησης στην υπηρεσία (με σύμβαση αορίστου χρόνου) τουλάχιστον του 60 % των εργαζομένων των οποίων η σύμβαση CFL έληξε κατά τη διάρκεια των προηγούμενων 24 μηνών.
- 7.7. Για τη σύμβαση CFL της δεύτερης κατηγορίας (διάρκειας ενός έτους) η εκχώρηση των εν λόγω μειώσεων υπόκειται στη μετατροπή της σχέσης εργασίας σε σχέση εργασίας αορίστου χρόνου. Οι μειώσεις εφαρμόζονται μόνο μετά τη μετατροπή και για διάρκεια που ισούται με εκείνη της σύμβασης CFL.
- 7.8. Οι ιταλικές αρχές υποστηρίζουν ότι πρόκειται για ένα καθεστώς ενισχύσεων υπέρ της απασχόλησης των νέων. Κατά την άποψή τους η ιταλική αγορά παρουσιάζει ειδικά χαρακτηριστικά που καθιστούν απαραίτητη την αύξηση του ορίου ηλικίας που κατά κανόνα εφαρμόζεται στην κατηγορία αυτή — ήτοι τα 25 έτη — στην ηλικία των 32 ετών.
- 7.9. Όσον αφορά τη μη κοινοποίηση του εν λόγω καθεστώτος βάσει του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης, η ιταλική κυβέρνηση την αιτολόγησε ως εξής. Η έλλειψη κοινοποίησης, σύμφωνα με την εν λόγω κυβέρνηση, οφειλόταν στο σύνθετο χαρακτήρα του μέτρου, όπου περιλαμβάνονται στοιχεία "επαγγελματικής εκπαίδευσης" λόγω των οποίων δεν ήταν προφανής η αναγκαιότητα κοινοποίησης. Τέλος, η ιταλική κυβέρνηση θεωρεί ότι, για λόγους ίσης μεταχείρισης, δεν θα ήταν λογικό να αναλυθεί σήμερα το πρόγραμμα αυτό βάσει κανόνων που είναι περιοριστικότεροι από την πρακτική της Επιτροπής κατά την περίοδο εκείνη.

- 7.10. Ο ετήσιος προϋπολογισμός για την ενίσχυση αυτή ανέρχεται περίπου σε ποσό ύψους 8 000 δισεκατομμυρίων ιταλικών λιρών (ITL).
8. Η ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ CFL ΣΕ ΣΥΜΒΑΣΙΕΣ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ
- 8.1. Το άρθρο 15 του νόμου αριθ. 196/97 προβλέπει ότι οι επιχειρήσεις των περιοχών του στόχου 1 οι οποίες μετά τη λήξη της προθεσμίας θα μετατρέψουν τις συμβάσεις CFL της πρώτης κατηγορίας (διετής διάρκεια) σε συμβάσεις αορίστου χρόνου θα τύχουν απαλλαγής των εργοδοτικών εισφορών για συμπληρωματική περίοδο ενός έτους. Προβλέπεται η υποχρέωση να επιστραφούν οι εισπραχθείσες ενισχύσεις στην περίπτωση απόλυσης του εργαζομένου κατά τη διάρκεια των δώδεκα μηνών που έπονται του τέλους της ενισχυμένης περιόδου.
- 8.2. Ο προϋπολογισμός που προορίζεται για την εν λόγω ενίσχυση ανέρχεται σε ποσό ύψους 50 δισεκατομμυρίων ITL (περίπου 26 εκατομμύρια Ecu) το 1997, 75 δισεκατομμυρίων ITL (περίπου 37 εκατομμύρια Ecu) το 1998 και 100 δισεκατομμυρίων ITL (περίπου 52 εκατομμύρια Ecu) για το 1999 και το 2000.
9. ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΕΝΤΑΞΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (BORSE DI LAVORO)
- 9.1. Κατ' εφαρμογή του άρθρου 26 του νόμου αριθ. 196/97, οι επιχειρήσεις που απασχολούν κατ' ανώτατο όριο 100 εργαζόμενους και είναι εγκατεστημένες στις περιοχές που παρουσιάζουν υψηλότερο ποσοστό υποαπασχόλησης από τον εθνικό μέσο όρο [Σικελία, Σαρδηνία, Καλαβρία, Basilicata και Campania (περιοχές του άρθρου 92 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο), Molise και Abruzzo καθώς και οι πόλεις Massa Carrara, Viterbo, Latina, Frosinone (περιοχές του άρθρου 92 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο) και Ρωμη] μπορούν να προσλάβουν, στο πλαίσιο των μέτρων "borse di lavoro", νέους ανέργους για περίοδο δώδεκα μηνών. Οι επιχειρήσεις πρέπει να υπάγονται στους ακόλουθους τομείς: εμπόριο, επισκευές, μεταποιητική βιομηχανία, ξενοδοχειακές επιχειρήσεις και εστιατόρια, μεταφορές, οικονομικές δραστηριότητες, ενοικιάσεις, πληροφορική, έρευνα και ελεύθερα επαγγέλματα.
- 9.2. Οι υποψήφιοι για την υπαγωγή στα μέτρα "borse di lavoro" πέπει να είναι άνεργοι για διάστημα τουλάχιστον 30 μηνών και να έχουν ηλικία μεταξύ 21 και 31 ετών. Οι ενδιαφερόμενοι λαμβάνουν από το κράτος χρηματικό ποσό ύψους 400 Ecu το μήνα. Η παροχή υπηρεσιών στην επιχείρηση δεν μπορεί να υπερβαίνει τις 20 ώρες την εβδομάδα.
- 9.3. Η επιχείρηση οφείλει να εκπαιδεύσει τον μαθητευόμενο, να καταβάλει τις σχετικές εργοδοτικές εισφορές και να δεσμευτεί για την παροχή στον ενδιαφερόμενο θεωρητικής και γενικής κατάρτισης (εργατικό δίκαιο και πρόληψη ατυχημάτων) για τουλάχιστον 40 ώρες. Δεν μπορούν να υπαχθούν στα μέτρα "borse di lavoro" οι επιχειρήσεις που απέλυσαν προσωπικό κατά τη διάρκεια των δώδεκα προηγούμενων μηνών. Οι επιχορηγήσεις στο πλαίσιο των μέτρων "borse di lavoro" δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την υποκατάσταση δραστηριοτήτων που ασκούνται από εργαζόμενους.
- 9.4. Οι νέοι που προσλήφθηκαν με υποτροφία πρέπει να απασχολούνται σε συμπληρωματικές θέσεις εργασίας σύμφωνα με το μέσο όρο των εργαζόμενων της επιχείρησης κατά τους τελευταίους δώδεκα μήνες. Στον υπολογισμό των εργαζόμενων της επιχείρησης δεν περιλαμβάνονται οι εργαζόμενοι που προσλήφθηκαν με συμβάσεις ορισμένου χρόνου.
- 9.5. Οι επιχειρήσεις που κατά το τέλος της επιδοτούμενης περιόδου θα προσλάβουν τους ενδιαφερόμενους με συμβάσεις αορίστου χρόνου θα λάβουν ενίσχυση με τη μορφή της μείωσης των εργοδοτικών εισφορών. Η μείωση ανέρχεται σε ποσοστό 50 % των υπό κανονικές συνθήκες οφειλόμενων εισφορών για περίοδο 36 μηνών. Πλήρης απαλλαγή για περίοδο 36 μηνών προβλέπεται για τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στις περιοχές που υπάγονται στο Mezzogiorno (¹).
- Η μέση ενίσχυση ανά πρόσληψη ανέρχεται σε ποσό ύψους 21 εκατομμυρίων ITL (περίπου 11 000 Ecu) στο Mezzogiorno και 10,5 εκατομμυρίων ITL (περίπου 6 000 Ecu) στις λοιπές περιοχές.
- 9.6. Ο προϋπολογισμός για την παρέμβαση αυτή ανέρχεται σε ποσό ύψους 300 δισεκατομμυρίων ITL (περίπου 160 εκατομμύρια Ecu) για το 1997 και 700 δισεκατομμυρίων ITL (περίπου 365 εκατομμύρια Ecu) για το 1998.
10. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑ ΑΝΕΡΓΩΝ
- 10.1. Το άρθρο 8 παράγραφος 9 του νόμου αριθ. 407/90 προβλέπει, υπέρ των επιχειρήσεων που προσλαμβάνουν μακροχρόνια ανέργους με συμβάσεις αορίστου χρόνου (διάρκειας τουλάχιστον 24 μηνών) ή ανέργους για διάστημα τουλάχιστον δύο ετών, ενισχύσεις με τη μορφή μειώσεων των εργοδοτικών εισφορών:
- για τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο Mezzogiorno (¹) πλήρη απαλλαγή από τις εργοδοτικές εισφορές για περίοδο 36 μηνών·
- για τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στις λοιπές περιοχές της ιταλικής επικράτειας η μείωση ανέρχεται σε ποσοστό 50 % των εργοδοτικών εισφορών για περίοδο 36 μηνών.
- 10.2. Οι ενισχύσεις αυτές υπόκεινται στον όρο ότι η επιχείρηση δεν θα έχει απολύσει προσωπικό κατά τη διάρκεια των δώδεκα μηνών που προηγούνται των προσλήψεων.
- Ο μέσος όρος της μείωσης ανά εργαζόμενο ανέρχεται σε 21 εκατομμύρια ITL (περίπου 11 000 Ecu) στο Mezzogiorno και 10,5 εκατομμύρια ITL (περίπου 6 000 Ecu) στις λοιπές περιοχές.

(¹) Ο ορισμός του Mezzogiorno αντιστοιχεί στην περίπτωση αυτή με την περιοχή του στόχου 1.

III

11. ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

- 11.1. Οι συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας που διέπονται από το νόμο αριθ. 863/84 δεν αποτελούσαν ενίσχυση δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, αλλά γενικό μέτρο. Οι ενισχύσεις πράγματι εφαρμόστηκαν κατά τρόπο ενιαίο, αυτόματο, που δεν προκαλεί διακρίσεις και βάσει αντικειμενικών κριτηρίων σε όλες τις επιχειρήσεις.
- 11.2. Οι τροποποιήσεις που έγιναν το 1990 από το νόμο αριθ. 407/90 αλλοίωσαν τη φύση των μέτρων αυτών. Οι νέες διατάξεις διαβάθμισαν τις χορηγηθείσες μειώσεις σε συνάρτηση με τον τόπο εγκατάστασης της αποδέκτριας επιχείρησης και τον τομέα στον οποίο ανήκει. Κατά συνέπεια, ορισμένες επιχειρήσεις επωφελούντο μεγαλύτερων μειώσεων από εκείνες τις οποίες λάμβαναν ανταγωνίστριες επιχειρήσεις.
- 11.3. Οι επιλεκτικές μειώσεις που ευνοούν συγκεκριμένες επιχειρήσεις σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις του ίδιου κράτους μέλους, είτε η επιλεκτικότητα λειτουργεί σε ατομικό επίπεδο, είτε σε περιφερειακό είτε σε τομεακό, αποτελούν, για το διαφέρον τμήμα της μείωσης, κρατικές ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης οι οποίες αλλοιώνουν τον ανταγωνισμό και κινδυνεύουν να επηρεάσουν τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών.
- 11.4. Πράγματι, τέτοιου είδους διαφορά προκαλεί διάκριση υπέρ των επιχειρήσεων που ασκούν δραστηριότητες σε συγκεκριμένες περιοχές της ιταλικής επικράτειας. Οι επιχειρήσεις αυτές ευνοούνται στο βαθμό που είναι εγκατεστημένες σε άλλες περιοχές.
- 11.5. Αυτού του είδους η ενίσχυση στρεβλώνει τον ανταγωνισμό, δεδομένου ότι ενισχύει τη χρηματοοικονομική θέση και τη δυνατότητα δράσης των αποδεκτριών επιχειρήσεων σε συνάρτηση με τους ανταγωνιστές τους οι οποίοι δεν λαμβάνουν αντίστοιχη ενίσχυση. Επίσης επηρεάζονται οι ενδοκοινοτικές συναλλαγές εφόσον υπάρχουν επιπτώσεις στο πλαίσιο αυτό.
- 11.6. Ειδικότερα, οι ενισχύσεις αυτές στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό και επηρεάζουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών στο βαθμό που οι αποδέκτριες επιχειρήσεις εξάγουν μέρος της παραγωγής τους στα λοιπά κράτη μέλη· επίσης, ακόμη και στην περίπτωση που επιχειρήσεις δεν εξάγουν τα αγαθά τους, ευνοείται η εθνική παραγωγή διότι επιχειρήσεις εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη έχουν λιγότερες δυνατότητες εξαγωγής των προϊόντων τους προς την ιταλική αγορά⁽²⁾.

- 11.7. Για τους προαναφερθέντες λόγους, τα υπό εξέταση μέτρα υπό κανονικές συνθήκες emπίπτουν στην απαγορευτική διάταξη του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 62 παράγραφος 1 της συμφωνίας για τον ΕΟΧ και μπορούν να θεωρηθούν συμβιβάσιμα προς την κοινή αγορά μόνο εφόσον emπίπτουν σε μία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στις εν λόγω συνθήκες.
- 11.8. Όσον αφορά τη διαδικασία, το καθεστώς θα έπρεπε να έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή στη φάση του σχεδιασμού του, όπως προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Ελλείψει τέτοιας κοινοποίησης εκ μέρους της ιταλικής κυβέρνησης, οι ενισχύσεις είναι παράνομες βάσει του κοινοτικού δικαίου, εφόσον δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης.
- 11.9. Ελλείψει κατευθυντήριων γραμμών στον τομέα αυτό η Επιτροπή, πριν από το Νοέμβριο του 1995, ενέκρινε ποικίλες αποφάσεις σχετικά με τις ενισχύσεις για την προώθηση της απασχόλησης. Με την ευκαιρία αυτή, η Επιτροπή θέσπισε ορισμένες παραμέτρους για την αξιολόγηση του συμβιβάσιμου των ενισχύσεων στον τομέα αυτό. Επρόκειτο για λιγότερο περιοριστικά κριτήρια από τα προβλεπόμενα στις κατευθυντήριες γραμμές που εξακολουθούν να ισχύουν· για παράδειγμα η σαφής σύσταση νέων θέσεων εργασίας δεν ήταν πάντα απαιτητή⁽³⁾. Το υπό εξέταση καθεστώς παρουσιάζει ορισμένα χαρακτηριστικά — πρόκειται για προσλήψεις και όχι απλή διατήρηση θέσεων εργασίας, η αντικατάσταση απολυθέντων εργαζομένων απαγορεύεται, προβλέπεται η υποχρέωση εκπαίδευσης του εργαζόμενου — που σημαίνει ότι πρέπει να θεωρηθεί ότι το εν λόγω καθεστώς ανταποκρινόταν στα συνήθη κριτήρια της Επιτροπής κατά την εποχή της εφαρμογής του. Κατα συνέπεια η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν πρέπει να ελέγξει το συμβιβάσιμο του υπό εξέταση καθεστώτος παρά από της 21 Νοεμβρίου 1995, που είναι η ημερομηνία κοινοποίησης των κοινοτικών κατευθυντήριων γραμμών για τις ενισχύσεις υπέρ της απασχόλησης προς την ιταλική κυβέρνηση⁽⁴⁾, των γραμμών που καθόρισαν τους νέους κανόνες που εφαρμόζονται στον τομέα αυτό.

12. ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΙΒΑΣΙΜΟΥ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ CFL

- 12.1. Οι κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις υπέρ της απασχόλησης διευκρινίζουν ότι η Επιτροπή υπό κανονικές συνθήκες διατίθεται ευνοϊκά έναντι των ενισχύσεων:
- για την ανεργία και
  - για τη σύσταση νέων θέσεων εργασίας (σαφής σύσταση) για ΜΜΕ και σε επιλέξιμες περιοχές για περιφερειακές ενισχύσεις

⁽²⁾ Απόφαση της 13ης Ιουλίου 1998 στην υπόθεση 102/89 (SEB), Συλλογή 1988, σ. 4067.

⁽³⁾ Βλέπε ενίσχυση N 199/89 που προβλέπει τη χορήγηση ενισχύσεων για τη διατήρηση θέσεων εργασίας σε μία κεντρική περιοχή· ενίσχυση N 413/88 — σε αυτή την υπόθεση ενισχύσεων για την πρόσληψη νέων δεν προβλέφθηκε η απαγορευτική αντικατάσταση εργαζομένων οι οποίοι απολύθηκαν.

⁽⁴⁾ Επιστολή SG D/14435 της 21.11.1995.

ή

- που προορίζονται να προωθήσουν την πρόσληψη συγκεκριμένων κατηγοριών εργαζομένων που συναντούν δυσχέρειες ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας σε ολόκληρη την ιταλική επικράτεια· στην περίπτωση αυτή επαρκεί να υπάρχει κενή θέση εργασίας λόγω εθελούσιας εξόδου και όχι λόγω απόλυσης.

Εξάλλου, αυτές οι κατευθυντήριες γραμμές προβλέπουν ότι η Επιτροπή οφείλει να ελέγχει ότι το “επίπεδο της ενίσχυσης δεν υπερβαίνει ό,τι είναι απαραίτητο για την παροχή κινήτρων στη σύσταση θέσεων εργασίας” και ότι υπάρχουν εγγυήσεις για κάποια σταθερότητα της θέσης εργασίας.

- 12.2. Εξάλλου, οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές διευκρινίζουν ότι η Επιτροπή μπορεί να εγκρίνει τις ενισχύσεις για τη διατήρηση θέσεων εργασίας υπό τον όρο ότι περιορίζονται στις περιοχές που εμπίπτουν στην παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) και πληρούνται οι όροι που προβλέπονται για τις ενισχύσεις υπέρ της λειτουργίας. Οι κανόνες αυτοί διευκρινίζουν ότι αυτό το είδος των ενισχύσεων πρέπει να περιορίζεται χρονικά, να μειώνεται σταδιακά και να προορίζεται για την υπέρβαση των διαρθρωτικών προβλημάτων και για την προώθηση μιας βιώσιμης ανάπτυξης, τηρουμένων των κανόνων που εφαρμόζονται στους ευαίσθητους τομείς.
- 12.3. Οι ενισχύσεις για την πρόσληψη βάσει συμβάσεων CFL εκ πρώτης όψεως παρουσιάζουν τα εξής χαρακτηριστικά:
- δεν αφορούν υποχρεωτικά την πρόσληψη ανέργων, εφόσον ο όρος αυτός δεν προβλέπεται από την ιταλική νομοθεσία,
  - δεν προορίζονται για τη σαφή σύσταση θέσεων εργασίας σύμφωνα με τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές, εφόσον δεν προβλέπεται η υποχρέωση να αυξηθεί το εργατικό δυναμικό, έστω και αν απαγορεύεται η απόλυση προσωπικού κατά τη διάρκεια της περιόδου που προηγείται,
  - δεν προορίζονται για την πρόσληψη συγκεκριμένων κατηγοριών εργαζομένων που συναντούν δυσχέρειες ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας. Πράγματι, λαμβανομένου υπόψη του εξαιρετικά υψηλού ορίου ηλικίας (32 έτη) το οποίο προβλέπεται — το οποίο μπορεί να αυξηθεί ακόμη περισσότερο από τις περιφερειακές αρχές

— δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πρόκειται για την “κατηγορία νέων” όπως υποστηρίζουν οι ιταλικές αρχές, οι οποίες εξάλλου δεν υπέβαλαν κανένα σημαντικό στοιχείο για να υποστηρίξουν τη θεωρία αυτή. Από την άλλη πλευρά, από τα στοιχεία που κατέχει η Επιτροπή απορρέει ότι τα μέτρα υπέρ των νέων και σε κοινοτικό επίπεδο και σε επίπεδο κράτους μέλους αφορούν νέους κάτω των 25 ετών⁽⁵⁾.

- 12.4. Πάντως, η Επιτροπή σημειώνει ότι ο ιταλικός νόμος αναφέρει ρητά τον όρο της απαγόρευσης απολύσεων.
- 12.5. Κατά συνέπεια πρέπει να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι υπό εξέταση ενισχύσεις φαίνεται να συνιστούν ενισχύσεις για τη διατήρηση της απασχόλησης και κατ'επέκταση ενισχύσεις υπέρ της λειτουργίας. Συνεπώς, η Επιτροπή πρέπει να ελέγξει κατά πόσον πληρούνται οι όροι που θεσπίστηκαν για τις ενισχύσεις υπέρ της λειτουργίας που αναφέρονται παραπάνω στο σημείο 12.2.
- 12.6. Κατ' αρχάς η Επιτροπή σημειώνει ότι η ενίσχυση δεν περιορίζεται στις περιοχές που είναι επιλέξιμες για τη χορήγηση παρέκκλισης σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης, εφόσον εφαρμόζεται σε ολόκληρη την εθνική επικράτεια. Δεν έχει μειωτική τάση ούτε περιορίζεται χρονικά. Όσον αφορά το κατά πόσον μπορεί να βοηθήσει επιχειρήσεις να υπερβούν διαρθρωτικά προβλήματα και να προωθήσουν μια βιώσιμη ανάπτυξη, η Επιτροπή επανειλημμένα προειδοποίησε την ιταλική κυβέρνηση για τους κινδύνους που συνεπάγονται αυτού του είδους τα γενικευμένα μέτρα. Η αρνητική της θέση βασίζεται στην πεποίθησή της ότι αυτό το είδος των μέτρων έχει δυσμενέστατες επιπτώσεις στον ανταγωνισμό από το κοινοτικό συμφέρον που συνδέεται με τη βιώσιμη ανάπτυξη και την άρση των διαρθρωτικών δυσχερειών.
- 12.7. Εφόσον οι όροι που θεσπίστηκαν από τις σχετικές κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές δεν φαίνονται να πληρούνται, η Επιτροπή θεωρεί ότι, βάσει των πληροφοριών τις οποίες κατέχει, οι ενισχύσεις δεν συμβιβάζονται προς τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές και κατά συνέπεια δεν μπορούν να τύχουν της παρέκκλισης που προβλέπεται υπέρ αυτής της κατηγορίας των ενισχύσεων.
- 12.8. Όσον αφορά την εφαρμογή των άλλων παρεκκλίσεων που προβλέπονται από τη συνθήκη, η Επιτροπή θεωρεί, βάσει των πληροφοριών τις

⁽⁵⁾ Βλέπε “Observatoire de l'emploi — Tableau de bord 1996”, Υπηρεσία Επισήμων Εκδόσεων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

- οποίες κατέχει, ότι οι ενισχύσεις δεν μπορούν να επωφεληθούν των περιφερειακών παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ), εφόσον δεν πρόκειται για ενισχύσεις υπέρ επενδύσεων. Εξάλλου δεν μπορούν να τύχουν των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 της συνθήκης, εφόσον δεν πρόκειται για ενισχύσεις κοινωνικού χαρακτήρα δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 2 στοιχείο α), ούτε για ενισχύσεις που προορίζονται για την επανόρθωση ζημιών που προκαλούνται από θεομηνίες ή άλλα έκτακτα γεγονότα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 2 στοιχείο β), ούτε για τις ενισχύσεις που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 2 στοιχείο γ). Για προφανείς λόγους δεν τυγχάνουν επίσης εφαρμογής οι παρεκκλίσεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχεία β) και δ).
- 12.9. Για τους λόγους αυτούς, η Επιτροπή διατυπώνει επιφυλάξεις ως προς το συμβιβάσιμο των διαφορών των μειώσεων που προβλέπονται στα εν λόγω μέτρα προς τις διατάξεις των άρθρων 92 και επόμενα της συνθήκης και κατόπιν τούτου κίνησε τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης.
13. ΕΙΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ CFL ΣΕ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΑΟΡΙΣΤΟΥ ΣΡΟΝΟΥ
- 13.1. Εφόσον πρόκειται για παράταση ενός έτους των ιδίων ενισχύσεων που προβλέπονται για τις συμβάσεις CFL και εφόσον οι ενισχύσεις αυτές παρουσιάζουν ακόμη επιλεκτικότερο χαρακτήρα — απαιτείται ανάλυση του χαρακτήρα της ενίσχυσης δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, όπως αναπτύχθηκε παραπάνω στα σημεία 11.3 έως 11.7.
- 13.2. Οι ενισχύσεις για τις προσλήψεις μέσω συμβάσεων CFL, καθώς και οι ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων αυτών, δεν φαίνονται να πληρούν όλους τους όρους που προβλέπονται από τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις υπέρ της απασχόλησης. Εάν οι προς πρόσληψη εργαζόμενοι μπορούν να θεωρηθούν ως άνεργοι επειδή η σύμβασή τους έληξε, η υποχρέωση καθαρής σύστασης θέσεων εργασίας δεν πληρείται. Πράγματι, δεν πρόκειται για τη σύσταση συμπληρωματικών θέσεων εργασίας, εφόσον οι ενισχύσεις αφορούν υπάρχοντες εργαζόμενους. Εξάλλου, το αποτέλεσμα της σύστασης νέων θέσεων εργασίας δεν μπορεί να επιτευχθεί κατά την περίοδο που προηγείται της πρόσληψης με σύμβαση επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας, εφόσον για τη χορήγηση των ενισχύσεων που προορίζονται για αυτό το είδος της σύμβασης δεν απαιτείται η καθαρή σύσταση. Τέλος, για προφανείς λόγους, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι πρόκειται για κατηγορίες εργαζομένων που συναντούν ειδικά προβλήματα για να επανενταχθούν στην αγορά εργασίας.
- 13.3. Είναι γεγονός ότι η Επιτροπή εκδήλωσε σε ορισμένες περιπτώσεις ευνοϊκή θέση όσον αφορά ενισχύσεις για τη μετατροπή θέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου σε θέσεις εργασίας αορίστου χρόνου⁽⁶⁾. Πάντως, η ευνοϊκή αυτή θέση κατά κανόνα υπόκειται στους ακόλουθους όρους:
- στην υποχρέωση να μην γίνουν απολύσεις εργαζόμενων κατά τη διάρκεια των δώδεκα μηνών που προηγούνται της μετατροπής·
  - στην υποχρέωση να αυξηθούν οι θέσεις εργασίας σε συνάρτηση με τον αριθμό των εργαζόμενων της επιχείρησης εντός των 6 μηνών που προηγούνται της μετατροπής, μη περιλαμβανομένων των θέσεων εργασίας που έχουν μετατραπεί.
- 13.4. Αυτό επέτρεψε στην Επιτροπή να διασφαλίσει ότι η ενίσχυση, πέραν του να επιτρέπει τη σταθεροποίηση έκτακτων θέσεων εργασίας, περιλαμβάνει προστιθέμενη αξία που συνίσταται στην καθαρή σύσταση μόνιμων θέσεων εργασίας οι οποίες δεν υπήρχαν προηγουμένως και κατά συνέπεια η Επιτροπή μπορεί να ελέγχει ότι δεν πρόκειται για απλή υποκατάσταση εργαζομένων οι οποίοι απολύθηκαν ή συνταξιοδοτήθηκαν.
- 13.5. Στην υπό εξέταση περίπτωση οι όροι αυτοί (απαγόρευση απόλυσης και υποκατάστασης προσωπικού το οποίο αποχώρησε από την επιχείρηση) δεν προβλέπονται. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή οφείλει να διαπιστώσει ότι η απαιτούμενη συμμετοχή εκ μέρους της επιχείρησης είναι αρκετά μικρή, ιδίως όσον αφορά θέσεις εργασίας που επωφελούνται από σημαντικές ενισχύσεις (απαλλαγή από τις εργοδοτικές εισφορές για διάστημα δύο ετών) στο πλαίσιο του καθεστώτος ενισχύσεων για τις συμβάσεις CFL.
- 13.6. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή οφείλει να θεωρήσει, στην παρούσα φάση και βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών, τις εν λόγω ενισχύσεις ως ενισχύσεις για τη διατήρηση της απασχόλησης. Όπως διευκρινίζεται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές υπέρ της απασχόλησης, οι εν λόγω ενισχύσεις αποτελούν ενισχύσεις υπέρ της λειτουργίας. Κατά συνέπεια πρέπει να εξεταστούν βάσει των διατάξεων που τυγχάνουν εφαρμογής στον τομέα αυτό, οι οποίες περιλαμβάνονται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις περιφερειακού χαρακτήρα. Οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές αποκλείουν τη δυνατότητα χορήγησης αυτού του είδους των ενισχύσεων εκτός των περιοχών για τις οποίες προβλέπεται η παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3, στοιχεία α) της συνθήκης. Η εφαρμογή του καθεστώτος αυτού στην περιοχή Molise — περιοχή του άρθρου 92 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο — είναι κατόπιν τούτου προφανώς ασυμβίβαστη. Όσον αφορά το ασυμβίβαστο του εν λόγω μέτρου με τις λοιπές περιοχές του στόχου 1 στην Ιταλία, που επίσης εμπίπτουν στην παρέκκλιση του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο α) της συνθήκης, για τους λόγους που αναφέρθηκαν ήδη σχετικά με τις ενισχύσεις για τις συμβάσεις επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας, η Επιτροπή θεωρεί, στην παρούσα φάση, ότι οι ενισχύσεις δεν πληρούν τους προβλεπόμενους όρους για τη χορήγηση ενισχύσεων υπέρ της λειτουργίας.

(6) Βλέπε κρατική ενίσχυση N 692/97.

- 13.7. Όσον αφορά το εφαρμόσιμο των λοιπών παρεκκλίσεων της συνθήκης, οι παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν στο σημείο 12.8 της παρούσας απόφασης ισχύουν και για τις παρούσες ενισχύσεις, εφόσον πρόκειται για το ίδιο είδος παρέμβασης.
- 13.8. Στην παρούσα φάση, η Επιτροπή, για τους λόγους που αναφέρθηκαν παραπάνω, πρέπει να διατυπώσει επιφυλάξεις ως προς το συμβιβασμό προς τις διατάξεις των άρθρων 92 και επόμενα της συνθήκης ΕΚ των ενισχύσεων για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου και κατόπιν τούτου αποφάσισε να κινηθεί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης.
14. ΜΕΤΡΑ ΕΝΤΑΞΗΣ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ (BORSE DI LAVORO)
- 14.1. Όσον αφορά τις διατάξεις που διέπουν τα μέτρα ένταξης στην αγορά εργασίας, δεδομένων των χαρακτηριστικών τους (απαγόρευση χρησιμοποίησης των μέτρων ένταξης των αναπήρων στην αγορά εργασίας για αντικατάσταση εργαζομένων, υποχρέωση επαγγελματικής εκπαίδευσης), πρόκειται για μέτρα που ουσιαστικά αποτελούν ευεργέτημα για εκείνους που λαμβάνουν την ενίσχυση. Στόχος των παρεμβάσεων είναι να προσφέρουν στα πρόσωπα που αναζητούν απασχόληση για διάστημα τουλάχιστον 30 μηνών, τα οποία βρίσκονται σε εξαιρετικά δυσχερή οικονομική κατάσταση, μία επιτόπου επαγγελματική εκπαίδευση που θα μπορεί να τα βοηθήσει να ενταχθούν στην αγορά εργασίας.
- 14.2. Πάντως, εφόσον η εν λόγω παρέμβαση περιλαμβάνει πλεονεκτήματα ακόμη και για τις επιχειρήσεις, στο βαθμό που επωφελούνται από τη δυνατότητα πρόληψης νέων με αμοιβή που καταβάλλεται από το κράτος, η Επιτροπή πρέπει να υπογραμμίσει τον επιλεκτικό χαρακτήρα της παρέμβασης εφόσον προρίζεται αποκλειστικά για τις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες σε συγκεκριμένα τμήματα της ιταλικής επικράτειας. Κατά τον τρόπο αυτό ευνοούνται οι εν λόγω επιχειρήσεις εφόσον τα μέτρα δεν εφαρμόζονται σε επιχειρήσεις εκτός των περιοχών αυτών. Το ίδιο σκεπτικό ισχύει για τις μειώσεις των εργοδοτικών εισφορών στην περίπτωση προσλήψεων ασκούμενων, κατά το τέλος της περιόδου της άσκησης.
- 14.3. Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι οι παρεμβάσεις αυτές δύνανται να στρεβλώσουν τον ανταγωνισμό, εφόσον ενισχύουν τη χρηματοοικονομική θέση και τη δυνατότητα ανάληψης επιχειρηματικής δράσης των αποδεκτριών επιχειρήσεων σε συνάρτηση με τους ανταγωνιστές τους οι οποίοι δεν λαμβάνουν τις αντίστοιχες ενισχύσεις, η Επιτροπή θεωρεί ότι συνιστούν ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.
- 14.4. Όσον αφορά το συμβιβασμό των ενισχύσεων "borse di lavoro," πρέπει καταρχήν να τονίσουμε ότι πρόκειται για μία ειδική επαγγελματική εκπαίδευση (επιτόπου) ειδικών κατηγοριών εργαζομένων (μακροχρόνια ανέργων) και κατά κύριο λόγο θα ενδιαφέρει τις ΜΜΕ. Οι περιοχές που θα επωφεληθούν των ενισχύσεων αυτών στο μεγαλύτερο μέρος τους εμπίπτουν στις περιφερειακές παρεκκλίσεις (με εξαίρεση τη Ρώμη που εμπίπτει εν μέρει στην κατηγορία αυτή).
- 14.5. Η Επιτροπή έχει θετική στάση έναντι των ενισχύσεων υπέρ της επαγγελματικής εκπαίδευσης για τις ΜΜΕ, όπως προβλέπεται ρητά στην κοινοτική πλαισίωση για τις ΜΜΕ. Όσον αφορά τις ενισχύσεις για τους νέους που ενδεχομένως θα προσληφθούν από μεγάλες επιχειρήσεις, λαμβανομένου επίσης υπόψη ότι πρόκειται για ειδικές κατηγορίες εργαζομένων, φαίνεται αιτιολογημένη η θετική στάση της Επιτροπής που απορρέει από την πρακτική που ακολουθεί η Επιτροπή στον τομέα αυτό (*) και από της κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις υπέρ της απασχόλησης που επιβεβαιώνουν την προσέγγιση αυτή. Πράγματι, λαμβανομένων υπόψη των λεπτομερειών εφαρμογής της παρέμβασης αυτής, μπορεί να θεωρηθεί ότι θα έχει πολλές θετικές επιπτώσεις για τους αποδέκτες της ενίσχυσης που είναι οι μακροχρόνια άνεργοι και θα συμβάλει σε μεγάλο βαθμό στην καταπολέμηση της ανεργίας και στην σύσταση θέσεων εργασίας.
- 14.6. Όσον αφορά την ένταση της ενίσχυσης, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, ενώ το κράτος είναι υπεύθυνο για την καταβολή της αμοιβής, οι εταιρείες καλύπτουν πλήρως το κόστος της επαγγελματικής εκπαίδευσης του ενδιαφερόμενου προόπου. Πρόκειται για αρκετά υψηλό κόστος, το οποίο καλύπτει η επιχείρηση χωρίς να έχει τη βεβαιότητα ότι στη συνέχεια θα αξιοποιήσει τις γνώσεις τις οποίες απέκτησε ο νέος, εφόσον αυτός ο τελευταίος δεν υποχρεούται να παραμείνει στην επιχείρηση μετά το πέρας της επιχορήγησης. Κατά συνέπεια, η συμμετοχή της επιχείρησης πρέπει να θεωρηθεί εξαιρετικά σημαντική.
- 14.7. Τέλος, η Επιτροπή έχει την άποψη ότι, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος πως το ποσό της ενίσχυσης δεν είναι πολύ υψηλό, δεν είναι εύκολο το εν λόγω μέτρο να έχει επιπτώσεις στις συναλλαγές σε βαθμό που να αντίκειται στο κοινό συμφέρον.
- 14.8. Βάσει των εκτιμήσεων αυτών, η Επιτροπή θεωρεί ότι το μέτρο μπορεί να αξιολογηθεί ως συμβιβασμό προς την κοινή αγορά κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, ως ενίσχυση υπέρ της επαγγελματικής εκπαίδευσης.
- 14.9. Όσον αφορά τη μείωση των εργοδοτικών εισφορών που συνδέεται με την πρόσληψη νέων μετά το πέρας της άσκησης τους, πρέπει να εξεταστεί βάσει των προβλεπόμενων κριτηρίων στις κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις υπέρ της απασχόλησης, που αναφέρονται στο σημείο 12.1 της παρούσας απόφασης.
- 14.10. Σχετικά με αυτό θα πρέπει να παρατηρήσουμε τα ακόλουθα: οι νέοι που πρόκειται να προσληφθούν, άνεργοι για διάστημα τουλάχιστον 30 μηνών, μπορούν να θεωρηθούν ότι εμπίπτουν στις κατηγορίες

(*) N 906/96, Philips; NN 36/96, Auoto europa; N 376/97, Rover.

ατόμων που συναντούν ειδικές δυσχέρειες ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας· η ένταση της ενίσχυσης δεν φαίνεται να υπερβαίνει ό,τι είναι απαραίτητο για την παροχή κινήτρων σύστασης θέσεων εργασίας, λαμβανομένης υπόψη της κατηγορίας των εργαζόμενων καθώς και των ενδιαφερόμενων περιοχών (επιλέξιμων για περιφερειακές παρεκκλίσεις) και είναι κατώτερη από εκείνη την οποία έχει ήδη εγκρίνει η Επιτροπή σε αντίστοιχες υποθέσεις⁽⁸⁾ υπάρχουν εγγυήσεις για τη σταθερότητα της απασχόλησης εφόσον πρόκειται για συμβάσεις αορίστου χρόνου.

14.11. Κατά συνέπεια, οι ενισχύσεις αυτές μπορούν να αιτιολογηθούν βάσει των προβλεπόμενων διατάξεων στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις υπέρ της απασχόλησης στον τομέα των ειδικών κατηγοριών εργαζομένων, εφόσον επίσημα πληρείται ο όρος της μη απόλυσης προσωπικού κατά την περίοδο που προηγείται της πρόσληψης.

Για τους λόγους αυτούς η Επιτροπή θεωρεί τις εν λόγω ενισχύσεις συμβιβάσιμες προς την κοινή αγορά στο πλαίσιο της παρεκκλίσης που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης.

15. ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑ ΑΝΕΡΓΩΝ

15.1. Όπως έχει ήδη τονίσει η Επιτροπή, όταν ορισμένες επιχειρήσεις επωφελούνται μεγαλύτερων μειώσεων από εκείνες που χορηγούνται σε ανταγωνίστριες επιχειρήσεις στο ίδιο κράτος μέλος, οι παρεμβάσεις αυτές συνιστούν, για το τμήμα που αποτελεί τη διαφορά, κρατικές ενισχύσεις δυνάμει του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, που στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό και κινδυνεύουν να δυσχεράνουν τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.

15.2. Πράγματι, οι ενισχύσεις αυτές χορηγούνται σε επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητες σε συγκεκριμένες περιοχές της ιταλικής επικράτειας. Οι ενισχύσεις ευνοούν τις επιχειρήσεις αυτές στο βαθμό που δεν χορηγούνται σε επιχειρήσεις άλλων περιοχών.

15.3. Οι ενισχύσεις αυτές στρεβλώνουν τον ανταγωνισμό εφόσον ενισχύουν τη χρηματοοικονομική θέση και τη δυνατότητα ανάληψης επιχειρηματικής δράσης των αποδεκτριών επιχειρήσεων σε σχέση με τους ανταγωνιστές τους οι οποίοι δεν τις λαμβάνουν. Στο βαθμό που οι επιπτώσεις αυτές παράγονται στο πλαίσιο ενδοκοινοτικών συναλλαγών, αυτές οι τελευταίες ζημιώνονται από την ενίσχυση.

15.4. Για τους προαναφερθέντες λόγους, τα υπό εξέταση μέτρα υπό κανονικές συνθήκες απαγορεύονται από τις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 62 παράγραφος 1

της συμφωνίας για τον ΕΟΧ και δεν δύνανται να θεωρηθούν συμβιβάσιμες προς την κοινή αγορά, εκτός εάν εμπίπτουν σε μία από τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στις εν λόγω συνθήκες.

15.5. Όσον αφορά τη μορφή, το καθεστώς έπρεπε να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή στη φάση του σχεδιασμού του, όπως προβλέπει το άρθρο 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Εφόσον η ιταλική κυβέρνηση δεν προέβη στην κοινοποίηση αυτή, οι ενισχύσεις είναι παράνομες σύμφωνα με το κοινοτικό δίκαιο, αφού δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης.

15.6. Όπως προβλέπεται στις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις υπέρ της απασχόλησης, η Επιτροπή κατά κανόνα τηρεί ευνοϊκή στάση έναντι των ενισχύσεων που προορίζονται να ενισχύσουν την πρόσληψη ατόμων που έχουν δυσχέρειες ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας. Όπως προαναφέρθηκε, οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές θέτουν τον όρο οι προσλαμβανόμενοι εργαζόμενοι να είναι άνεργοι, να υπάρχουν εγγυήσεις για κάποια σταθερότητα της εργασίας, η προς κάλυψη θέση εργασίας να είναι κενή κατόπιν εθελούσιας αποχώρησης και όχι απόλυσης, “το επίπεδο της ενίσχυσης να μην υπερβαίνει ό,τι είναι απαραίτητο για την παροχή κινήτρων για τη σύσταση θέσεων εργασίας” και να υπάρξουν εγγυήσεις για κάποια σταθερότητα της σύστασης θέσης εργασίας.

15.7. Όσον αφορά την πρόσληψη μακροχρόνια ανέργων, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι προφανώς πρόκειται για μία κατηγορία που εμπεριέχει κίνδυνο περιθωριοποίησης.

15.8. Όσον αφορά τις ενισχύσεις για την πρόσληψη εργαζομένων που είναι εγγεγραμμένοι στο ταμείο “casa integrazione” για διάστημα άνω των 24 μηνών, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, αν και οι εργαζόμενοι αυτοί δεν έχουν νομίμως το καθεστώς των ανέργων σύμφωνα με τις προαναφερθείσες κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές, η θέση τους είναι καθόλα αντίστοιχη με εκείνη των καθαρά ανέργων. Πράγματι, και το ταμείο “casa integrazione” παρεμβαίνει κυρίως στο πλαίσιο διαδικασιών αναδιάρθρωσης που απαιτούν μειώσεις του εργατικού δυναμικού, είναι πολύ πιθανό οι εργαζόμενοι που είναι εγγεγραμμένοι στο ταμείο “casa integrazione” για διάστημα πέραν των 24 μηνών να είναι οι πρώτοι που θα απολυθούν. Για τους λόγους αυτούς πρέπει να θεωρηθεί ότι η κατάσταση εικονικής ανεργίας που συνδέεται με το ταμείο “casa integrazione” αντιστοιχεί, στην περίπτωση ενός εργαζομένου που βρίσκεται στη θέση αυτή για διάστημα πέραν των 24 μηνών, σε μία κατάσταση πραγματικής ανεργίας⁽⁹⁾. Εφόσον η εικονική ανεργία διαρκεί για διάστημα πέραν των 24 μηνών, οι εργαζόμενοι αυτοί μπορούν να θεωρηθούν ως μακροχρόνια άνεργοι.

⁽⁸⁾ Βλέπε κρατική ενίσχυση N 381/96 ενισχύσεις υπέρ της απασχόλησης και N 692/97 περιφερειακός νόμος αριθ. 30/97 υπέρ της απασχόλησης.

⁽⁹⁾ Η αντιστοιχία της κατάστασης του υπαγομένου στο ταμείο “casa integrazione” με εκείνη του ανέργου έχει διαπιστωθεί επανειλημμένα από την Επιτροπή (βλέπε κρατικές ενισχύσεις 381/96 και N 692/97).

15.9. Όσον αφορά την ένταση της ενίσχυσης, δεν φαίνεται να υπερβαίνει ό,τι είναι απαραίτητο για την παροχή κινήτρων που συνδέονται με τη σύσταση θέσεων εργασίας, λαμβανομένης υπόψη της κατηγορίας των εργαζομένων και των ενδιαφερόμενων περιοχών (επιλέξιμων για περιφερειακές παρεκκλίσεις) και είναι κατώτερη εκείνης που ήδη ενέκρινε η Επιτροπή σε αντίστοιχες υποθέσεις⁽¹⁰⁾. υπάρχουν εγγυήσεις για τη σταθερότητα της αποσχόλησης εφόσον πρόκειται για συμβάσεις αορίστου χρόνου. Τέλος, απαγορεύεται ρητά η υποκατάσταση απολυθέντος προσωπικού.

15.10. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εν λόγω ενισχύσεις είναι συμβιβάσιμες προς την κοινή αγορά κατ'εφαρμογή της παρέκκλισης που προβλέπεται στις διατάξεις του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο γ) της συνθήκης εφόσον πληρούν τους προβλεπόμενους όρους στις κατευθυντήριες γραμμές για τις ενισχύσεις πρόσληψης εργαζομένων που συναντούν δυσχέρειες ένταξης ή επανένταξης στην αγορά εργασίας.

IV

16. Βάσει των παρατηρήσεων που διατυπώθηκαν παραπάνω, η Επιτροπή πληροφορεί την ιταλική κυβέρνηση για την απόφασή της:

— να μην εγείρει αντιρρήσεις όσον αφορά τις ενισχύσεις που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 26 του νόμου αριθ. 196/97 υπέρ των "borse di lavoro",

— να μην εγείρει αντιρρήσεις όσον αφορά τις ενισχύσεις που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 8 παράγραφος 9 του νόμου αριθ. 407/90, σχετικά με τις ενισχύσεις πρόσληψης μακροχρόνια ανέργων και εργαζόμενων που υπάγονται στα ταμεία "CIG" για διάστημα τουλάχιστον δύο ετών,

— να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με τις ενισχύσεις πρόσληψης μέσω συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας που προβλέπονται στους νόμους αριθ. 863/84, 407/90, 169/91 και 451/94, που χορηγήθηκαν από το Νοέμβριο του 1995,

— να κινήσει τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93, παράγραφος 2 της συνθήκης σχετικά με τις ενισχύσεις για τη μετατροπή των συμβάσεων επαγγελματικής εκπαίδευσης και εργασίας σε συμβάσεις αορίστου χρόνου, που προβλέπεται στο άρθρο 15 του νόμου αριθ. 196/97.

17. Στο πλαίσιο αυτό η Επιτροπή καλεί την ιταλική κυβέρνηση να της υποβάλει, εντός ενός μηνός από της κοινοποίησής της παρούσας επιστολής, τις παρατηρήσεις της καθώς και οποιαδήποτε χρήσιμη πληροφορία σχετικά με τις ενισχύσεις για την ανάλυσή της, σύμφωνα με τα άρθρα 92 και επόμενα της συνθήκης ΕΚ.

18. Η Επιτροπή θα ήθελε να υπενθυμίσει στην ιταλική κυβέρνηση το ανασταλτικό αποτέλεσμα του άρθρου 93 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και να στρέψει την προσοχή της στην ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* C 318 της 24ης Νοεμβρίου 1983, που διευκρινίζει ότι όλες οι αδικαιολογήτως καταβληθείσες ενισχύσεις, ήτοι χωρίς προηγούμενη κοινοποίηση ή προτού να εκδοθεί η τελική απόφαση της Επιτροπής στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93 παράγραφος 2 της συνθήκης, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επιστροφής από τις αποδέκτριες επιχειρήσεις.

19. Η Επιτροπή καλεί τις ιταλικές αρχές να ενημερώσουν το συντομότερο τις αποδέκτριες επιχειρήσεις των εν λόγω ενισχύσεων για την κίνηση της διαδικασίας και τις συνέπειες που απορρέουν από την υποχρέωση μιας ενδεχόμενης επιστροφής των αδικαιολογήτως καταβληθεισών ενισχύσεων.

20. Η Επιτροπή πληροφορεί την ιταλική κυβέρνηση ότι, με δημοσίευση της παρούσας επιστολής στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, θα καλέσει τα άλλα κράτη μέλη και τους τρίτους ενδιαφερόμενους να της υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.»

Η Επιτροπή καλεί τα άλλα κράτη μέλη και τους τρίτους ενδιαφερόμενους να της κοινοποιήσουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα εν λόγω μέτρα, εντός ενός μηνός από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας επιστολής, στην ακόλουθη διεύθυνση:

Ευρωπαϊκή Επιτροπή,
Rue de la Loi/Wetstraat 200,
B-1049 Βρυξέλλες.

Οι παρατηρήσεις θα κοινοποιηθούν στην ιταλική κυβέρνηση.

⁽¹⁰⁾ Βλέπε κρατική ενίσχυση N 381/96 ενισχύσεις υπέρ της απασχόλησης και N 692/97 περιφερειακός νόμος 30/97 υπέρ της απασχόλησης.

Έγκριση των κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων 92 και 93 της συνθήκης ΕΚ

Περιπτώσεις όπου η Επιτροπή δεν προβάλλει αντίρρηση

(98/C 384/08)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Ημερομηνία έγκρισης: 30.9.1998

Κράτος μέλος: Ιταλία (Lazio)

Αριθμός ενίσχυσης: N 163/98

Τίτλος: Novalis Fibres Srl

Ονομασία του προγράμματος: Ίνες πολυαμιδίου

Νομική βάση: Legge 488/92

Προϋπολογισμός: 21,3 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (ITL)

Ένταση ή ύψος της ενίσχυσης: 1,86 δισεκατομμύρια ιταλικές λίρες (ITL) (5% ΚΙΕ)

Διάρκεια της ενίσχυσης: 1994-1998

Ημερομηνία έγκρισης: 30.9.1998

Κράτος μέλος: Πορτογαλία (Paredes)

Αριθμός ενίσχυσης: N 203/98

Τίτλος: Verto Portugal

Ονομασία του προγράμματος: Συνθετικές ίνες

Νομική βάση: Programa IMIT (Iniciativa para a modernização da indústria têxtil)

Προϋπολογισμός: 1 604 726 Ecu

Ένταση ή ύψος της ενίσχυσης: Κατά προσέγγιση 413 000 Ecu (25,7%)

Διάρκεια της ενίσχυσης: 1995-1997

Ημερομηνία έγκρισης: 30.9.1998

Κράτος μέλος: Βέλγιο

Αριθμός ενίσχυσης: N 205/98

Τίτλος: Ενίσχυση αναδιάρθρωσης προς τη Sunpark International NV

Ονομασία του προγράμματος: Αποκατάσταση της οικονομικής βιωσιμότητας της Sunparks International συνεισφέροντας στη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση της εταιρείας

Νομική βάση:

— Loi du 30 décembre 1970 relative à l'expansion économique

— Wet van 30 december 1970 op de economische expansie

Προϋπολογισμός: 9,2 εκατομμύρια Ecu

Ένταση ή ύψος της ενίσχυσης: 1,3 εκατομμύρια Ecu

Διάρκεια της ενίσχυσης: 10 και 15 έτη

Όροι: Πρέπει να υποβληθεί ετήσια έκθεση. Η βελγική κυβέρνηση διαβεβαίωσε ότι είναι η τελευταία φορά που ενισχύει την εταιρεία

Ημερομηνία έγκρισης: 30.9.1998

Κράτος μέλος: Ηνωμένο Βασίλειο

Αριθμός ενίσχυσης: N 210/98

Τίτλος: «Seagate Strategic Research Programme»

Ονομασία του προγράμματος: Η προώθηση της E&A σε τεχνολογίες καθοριστικής σημασίας για μαγνητικές κεφαλές σκληρού δίσκου, ταινίας και συσκευών ανίχνευσης

Νομική βάση: The Industrial Development (Northern Ireland) Order 1982, Part III, Article 9

Προϋπολογισμός: 7 004 400 λίρες στερλίνες (10,5 εκατομμύρια Ecu περίπου)

Ένταση ή ύψος της ενίσχυσης: 30% για συνδυασμό βιομηχανικής έρευνας και προανταγωνιστικής ανάπτυξης

Διάρκεια της ενίσχυσης: 42 μήνες, από την έναρξη του σχεδίου

Ημερομηνία έγκρισης: 30.9.1998

Κράτος μέλος: Βέλγιο

Αριθμός ενίσχυσης: N 240/98

Τίτλος: Οδηγία Β6 περί καθορισμού των όρων εφαρμογής του νόμου για τον οικονομικό αναπροσανατολισμό της 4ης Αυγούστου 1978 (Επίσημη Εφημερίδα του Βελγίου της 17ης Αυγούστου 1978)

Ονομασία του προγράμματος: Στήριξη των επενδύσεων που πραγματοποιούν οι επιχειρήσεις της περιφέρειας των Βρυξελλών (Région Bruxelles-Capitale)

Νομική βάση:

— Loi de réorientation économique du 4 août 1978 (*Moniteur belge* du 17 août 1978)

— Wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering (Belgisch Staatsblad van 17 augustus 1978)

Προϋπολογισμός: Για το 1997: 295 εκατομμύρια βελγικά φράγκα (BEF) (περίπου 7,2 εκατομμύρια Ecu)

Ένταση ή ύψος της ενίσχυσης: Διαφέρει, ανάλογα με τους δικαιούχους και τις επενδύσεις. Εντός των κοινοτικών πλαισίων για τις ΜΜΕ και τις υποβαθμισμένες περιοχές (quartiers défavorisés), ή εντός των ορίων «de minimis»

Διάρκεια της ενίσχυσης: Απεριόριστη

_____

Ημερομηνία έγκρισης: 30.9.1998

Κράτος μέλος: Ηνωμένο Βασίλειο

Αριθμός ενίσχυσης: N 374/98

Τίτλος: «New Deal»

Ονομασία του προγράμματος: Δημιουργία θέσεων απασχόλησης για νεαρούς ανέργους 18-24 ετών και μακροχρόνιους ανέργους άνω των 25 ετών

Νομική βάση: Employment and Training Act 1973 as amended by the Employment Act 1988 and Jobseeker's Allowance Regulations 1996

Προϋπολογισμός: 3,5 δισεκατομμύρια λίρες στερλίνες (5,2 εκατομμύρια Ecu)

Διάρκεια της ενίσχυσης: Έως το 2002

Όροι: Θεωρείται γενικό μέτρο

_____

Ημερομηνία έγκρισης: 30.9.1998

Κράτος μέλος: Γερμανία (Κάτω Σαξονία)

Αριθμός ενίσχυσης: N 394/98

Τίτλος: Rawe GmbH & Co.

Ονομασία του προγράμματος: Ενίσχυση αναδιάρθρωσης (κλωστοβιομηχανία)

Νομική βάση: Richtlinien für die Übernahme von Bürgschaften des Landes Niedersachsen vom 15.5.1990

Ένταση ή ύψος της ενίσχυσης: Εγγύηση για την κάλυψη δανείου 15,4 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων (7,7 εκατομμύρια Ecu)

Διάρκεια της ενίσχυσης: Έως τις 15 Δεκεμβρίου 1999

_____

Ημερομηνία έγκρισης: 8.10.1998

Κράτος μέλος: Γερμανία (Βρέμη)

Αριθμός ενίσχυσης: N 254/98

Τίτλος: Προώθηση ΜΜΕ

Ονομασία του προγράμματος: Η προώθηση των ΜΜΕ

Νομική βάση: Landesinvestitionsprogramm (LIP) der Freien und Hansestadt Bremen

Προϋπολογισμός: 26 εκατομμύρια γερμανικά μάρκα (DEM) ετησίως (13 εκατομμύρια Ecu περίπου)

Ένταση ή ύψος της ενίσχυσης: Να μην υπερβαίνει τις εντάσεις ενισχύσεων που ορίζουν οι κατευθυντήριες γραμμές για τις ΜΜΕ και οι κατευθυντήριες γραμμές για το περιβάλλον

Διάρκεια της ενίσχυσης: Έως το 2003

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόταση κανονισμού (ΕΚ) του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2262/84 για την λήψη ειδικών μέτρων στον τομέα του ελαιόλαδου

(98/C 384/09)

COM(1998) 631 τελικό — 98/0308(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή στις 6 Νοεμβρίου 1998)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

ΕΞΕΛΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 43,

την πρόταση της Επιτροπής,

την γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας:

ότι σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2262/84⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2599/97⁽²⁾ το Συμβούλιο αποφασίζοντας με ειδική πλειοψηφία επί προτάσεως της Επιτροπής, θεσπίζει, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1999, τη μέθοδο χρηματοδότησεως των πραγματικών δαπανών των οργανισμών από την περίοδο εμπορίας 1999/2000·

ότι από την περίοδο εμπορίας 1998/99 αποφασίστηκε τριετής μεταβατική περίοδος σε σχέση με την μεταρρύθμιση της κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του ελαιόλαδου· ότι οι εργασίες που συνήθως ανατίθενται στους οργανισμούς πρέπει να πραγματοποιηθούν κατά τη διάρκεια της μεταβατικής περιόδου, καθώς επίσης και κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου εμπορίας που ακολουθεί την εν λόγω περίοδο· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να προβλεφθεί κοινοτική συμμετοχή στις δαπάνες των οργανισμών για την περίοδο αυτή ώστε να διασφαλισθεί η πραγματική και κανονική λειτουργία τους στο πλαίσιο της διοικητικής αυτονομίας που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2262/84,

Άρθρο 1

Στο άρθρο 1 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2262/84 τα δύο τελευταία εδάφια αντικαθίστανται από το εξής κείμενο:

«Οι πραγματικές δαπάνες των οργανισμών για περίοδο τριών ετών αρχής γενομένης από την περίοδο εμπορίας 1999/2000, καλύπτονται από το γενικό προϋπολογισμό των Κοινοτήτων σε ποσοστό 50 %.

Πριν από την 1η Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή εξετάζει την ανάγκη διατηρήσεις της κοινοτικής συμμετοχής στις δαπάνες των οργανισμών και, ενδεχομένως, υποβάλλει πρόταση στο Συμβούλιο. Το Συμβούλιο, σύμφωνα με την διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 43, παράγραφος 2 της Συνθήκης αποφασίζει πριν από την 1η Ιανουαρίου 2002, την ενδεχόμενη χρηματοδότηση των εν λόγω δαπανών.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από την δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

(¹) ΕΕ L 208 της 3.8.1984, σ. 12.

(²) ΕΕ L 351 της 23.12.1997, σ. 17.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου σχετικά με τους όρους εκτέλεσης των τακτικών δρομολογίων με οχηματαγωγά και ταχύπλοα επιβατικά σκάφη στην Κοινότητα ⁽¹⁾

(98/C 384/10)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(1998) 636 τελικό — 98/0064(SYN)

(Υποβληθείσα από την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 189Α παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 10 Νοεμβρίου 1998)

⁽¹⁾ ΕΕ C 108 της 7.4.1998, σ. 122.

ΑΡΧΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Άρθρο 1

Στόχος

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να καθορισθούν οι όροι ασφαλούς εκτέλεσης των τακτικών δρομολογίων με οχηματαγωγά και ταχύπλοα επιβατικά σκάφη από ή προς λιμένες των κρατών μελών της Κοινότητας και να παρασχεθεί το δικαίωμα στα κράτη μέλη να διεξάγουν, να συμμετέχουν ή να συνεργάζονται σε οποιαδήποτε έρευνα ναυτιλιακών περιστατικών ή ατυχημάτων στα δρομολόγια αυτά.

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι να θεσπισθεί ένα σύστημα υποχρεωτικών επιθεωρήσεων, με το οποίο θα εξασφαλίζεται καλλίτερα η ασφαλής εκτέλεση των τακτικών δρομολογίων με οχηματαγωγά και ταχύπλοα επιβατικά σκάφη από ή προς λιμένες των κρατών μελών της Κοινότητας και να παρασχεθεί το δικαίωμα στα κράτη μέλη να διεξάγουν, να συμμετέχουν ή να συνεργάζονται σε οποιαδήποτε έρευνα ναυτιλιακών περιστατικών ή ατυχημάτων στα δρομολόγια αυτά.

Άρθρο 2

Ορισμοί

- βα) «επιβάτης» είναι κάθε πρόσωπο εκτός από:
- i) τον πλοίαρχο και τα μέλη του πληρώματος ή άλλα άτομα που εργάζονται ή απασχολούνται στο πλοίο· και
  - ii) τα παιδιά ηλικίας μικρότερης του ενός έτους·
- στα) «περιοχή λιμένος» νοείται μια μη θαλάσσια περιοχή, όπως αυτή έχει καθορισθεί από το κράτος μέλος, η οποία εκτείνεται έως τα ακρότερα σημεία διεξαγωγής των λιμενικών δραστηριοτήτων και η οποία αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του λιμενικού συστήματος, ή έως τα όρια τα οποία σχηματίζονται από φυσικά γεωγραφικά στοιχεία που προστατεύουν τις εκβολές ποταμού ή έως τα όρια παρεμφερούς προστατευόμενης περιοχής·

ι) «κράτος υποδοχής»: ένα κράτος μέλος από τους λιμένες του οποίου ή προς τους λιμένες του οποίου ένα οχηματαγωγό πλοίο ή ένα ταχύπλοο επιβατικό σκάφος εκτελεί τακτικό δρομολόγιο

ι) «κράτος υποδοχής»: ένα κράτος μέλος από ή προς τον(τους) λιμένα(ες) του οποίου ένα οχηματαγωγό πλοίο ή ένα ταχύπλοο επιβατικό σκάφος εκτελεί τακτικό δρομολόγιο

ΑΡΧΙΚΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Άρθρο 6 παράγραφος 3

Κάθε ναυτιλιακή εταιρεία ενημερώνει τα κράτη υποδοχής ότι, για τα πλοία ή τα σκάφη της που φέρουν σημαία άλλου κράτους μέλους, οι αρχές του κράτους νηολόγησης έχουν αποδεχθεί τη δέσμευσή της να πληρεί της απαιτήσεις που επιβάλλουν τα κράτη υποδοχής ως προϋπόθεση για να εκτελούν τακτικά δρομολόγια τα πλοία ή τα σκάφη της από έναν ή περισσότερους λιμένες τους.

Διαγράφεται

Άρθρο 7 παράγραφος 2 (νέα)

Πριν την έναρξη ενός τακτικού δρομολογίου με οχηματαγωγό ή ταχύπλοο επιβατικό σκάφος, ή εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 1, για τα οχηματαγωγά ή τα ταχύπλοα επιβατικά σκάφη που εκτελούν ήδη τακτικά δρομολόγια, τα κράτη υποδοχής ελέγχουν, όσον αφορά τα πλοία ή τα σκάφη που δεν ανήκουν στο νηολόγιο κράτους μέλους, κατά πόσον το κράτος νηολόγησης έχει αποδεχθεί τη δέσμευση της ναυτιλιακής εταιρείας να συμμορφωθεί προς τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας.

*Άρθρο 8***Διαδικασίες σχετικά με τις ειδικές επιθεωρήσεις**

3. Τα κράτη υποδοχής, όταν προγραμματίζουν μια αρχική επιθεώρηση, λαμβάνουν δεόντως υπόψη το πρόγραμμα λειτουργίας και συντήρησης του πλοίου ή του σκάφους.

4. Τα πορίσματα των ειδικών επιθεωρήσεων καταγράφονται σε έκθεση, της οποίας η μορφή θα καθορισθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 12.

3. Τα κράτη υποδοχής, όταν προγραμματίζουν μια αρχική ειδική επιθεώρηση, ορίζουν μέγιστη προθεσμία ενός μηνός για την ολοκλήρωσή της και λαμβάνουν δεόντως υπόψη το πρόγραμμα λειτουργίας και συντήρησης του πλοίου ή του σκάφους.

4. Τα πορίσματα των ειδικών επιθεωρήσεων καταγράφονται σε έκθεση, της οποίας η μορφή θα καθορισθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει το άρθρο 12. Τα πορίσματα αυτά κοινοποιούνται επίσης στο κράτος νηολόγησης εφόσον αυτό είναι διαφορετικό από το κράτος υποδοχής.

7. Εάν κατά τις ειδικές επιθεωρήσεις επιβεβαιωθούν ή αναδειχθούν ελλείψεις όσον αφορά τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας που δικαιολογούν την απαγόρευση εκτέλεσης του δρομολογίου, μέσα σε μια συνήθη λογιστική περίοδο όλα τα έξοδα των επιθεωρήσεων καλύπτονται από τη ναυτιλιακή εταιρεία.

Άρθρο 15α (νέο)

Τρία έτη από την ημερομηνία εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή, βάσει των πληροφοριών που θα της παράσχουν τα κράτη μέλη, θα αξιολογήσει την εφαρμογή της οδηγίας και θα προτείνει ενδεχομένως κατάλληλα μέτρα.